

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 16 Φεβρουαρίου 1929

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 55

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Νόμος 3894. Περί κερώσεως Ν. Διατάγματος τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κερώσεως Ν. Διαταγμάτων α') τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ Ἀνωτέρων Σχολῶν Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς νόμων καὶ β') περὶ καταργήσεως θέσεων κλπ. Ἀνωτέρων Σχολῶν Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς». 1
- Νόμος 3904. Περί κερώσεως τοῦ ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ κερώσεως συμβάσεως ἐπὶ τοῦ διεθνοῦς καθεστώτος τῶν θαλασσίων λιμένων». 2
- Νόμος 3905. Περί ιδρύσεως αὐτονόμου ὁργανισμοῦ ἀγροτικῆς πίστεως ἐν Κερκίρῳ. 3

Διατάγματα

- Περί ὑπαγωγῆς ἀγροτικῆματος «Ἀδνός» εἰς δικαιοδοσίαν Εἰρηνοδικείου Ναυπλίου καὶ Μάσσης. 4
- Περί μεταβάσεως Εἰρηνοδίκων Νεμέας εἰς κοινότητα Μοξικῆ πρὸς ἐξδίκασιν Πταιριατικῶν ὑποθέσεων. 5

- Περί ἀποσπάσεως τῆς κοινότητος Δρακοσπηλίδας ἐκ τῆς δικαιοδοσίας Εἰρηνοδ. Λαμίας καὶ ὑπαγωγῆς εἰς Εἰρηνοδικεῖον Θεσσαλίδων. 6
- Περί μεταβάσεως Εἰρηνοδίκων Σιτυγαλίας εἰς κοινότητα Λοῦσια πρὸς ἐξδίκασιν ποινικῶν ὑποθέσεων. 7
- Περί τροποποιήσεως τῆς χωρογραφικῆς κατανομῆς τῆς Χωρονομικῆς. 8
- Περί ἀπαλλοτριώσεως οἰκιστῶν πρὸς ἀνέγερσιν διδαστηρίων ἐν Κάμπῃ Ἰκαρίας. 9
- Περί ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδων ἐν Ν. Ἰωνίᾳ δι' ἀνέγερσιν γυμναστηρίου. 10
- Περί ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδων ἐν Ξηροποτάμῳ δι' ἀνέγερσιν διδαστηρίων. 11
- Περί ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδων ἐν Ὁξερῷ δι' ἀνέγερσιν τοῦ διδαστηρίου. 12
- Περί ἐπαναφορᾶς ἐδρας δημοτικῶν σχολείων εἰς συνοικίαν Ἀγίων Ἀποστόλων. 13
- Περί καθορισμοῦ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Τμήτου Παρακαταθητῶν καὶ Δανείων. 14

ΝΟΜΟΙ

Περί κερώσεως Ν. Διατάγματος τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κερώσεως Ν. Διαταγμάτων α') τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ Ἀνωτέρων Σχολῶν Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς νόμων καὶ β') περὶ καταργήσεως θέσεων κλπ. Ἀνωτέρων Σχολῶν Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς».

Νόμος 3894

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διάταγμα «περὶ κερώσεως τῶν Ν. Διαταγμάτων α') τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ Ἀνωτέρων Σχολῶν Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς νόμων, καὶ β') περὶ καταργήσεως θέσεων κλπ. Ἀνωτέρων Σχολῶν Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς» ἐκδοθὲν κατόπιν συμφώνου γνώμης τῆς ἐπὶ τῆς Γεωργίας κλπ. Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 274 (Τεύχος Α') φύλλον τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον ὡς ἐξῆς :

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί κερώσεως τῶν Ν. Δ. α') τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ Ἀνωτέρων Σχολῶν Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς νόμων», καὶ β') τῆς 2 Ἰουλίου 1926 «περὶ καταργήσεως θέσεων κλπ. Ἀνωτέρων Σχολῶν Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 ἀπόφασιν τῆς

Βουλῆς, μεθ' ὁμοφρονον γνώμης τῆς ἐπὶ τῆς Γεωργίας κλπ. Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, (συνεδρία ΚΕ' 9-11-27), προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Κυροῦμεν τὰ Νομοθετικὰ Διατάγματα α') τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ Ἀνωτέρων Σχολῶν Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς νόμων» καὶ β') τῆς 2 Ἰουλίου 1926 «περὶ καταργήσεως θέσεων κλπ. Ἀνωτέρων Σχολῶν Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς», τροποποιούμενα καὶ συμπυκνωμένα εἰς ἐνιαῖον κείμενον ὡς ἐξῆς :

Ἄρθρον 1.

1. Καταργοῦνται :

α') Αἱ εἰς τοὺς φοιτητὰς τῶν Ἀνωτέρων Σχολῶν Δασολογικῆς καὶ Γεωπονικῆς χρηρηγούμεναι δυνάμει τοῦ ἁρθρου 47 τοῦ νόμου 2488 καὶ τοῦ ἁρθρου 53 τοῦ δασικοῦ κώδικος ὑποτροφίαι.

β') Τὰ εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς χρηρηγούμενα δυνάμει τοῦ διὰ τοῦ ἁρθρου 49 τοῦ νόμου 2488 προτεθέντος ἐδραίου 6 εἰς τὸ ἄρθρον 35 τοῦ νόμου 1844 ὁδοιπορικά.

γ') Αἱ δυνάμει τῆς περιπτώσεως 15 τοῦ ἁρθρου 30 τοῦ νόμου 1844 χρηρηγούμεναι ἀποζημιώσεις εἰς τοὺς εἰς κτήματα, ἐργαστήρια, γεωργικὰς σταθμοὺς κλπ. πραγματικῶς ἐξασκούμενους φοιτητὰς. θὰ παρέχωνται δ' ἐφεξῆς τοιαῦται ἀποζημιώσεις μόνον εἰς τοὺς κατὰ τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις τοῦ γ' ἔτους πρωτεύοντος πάντες φοιτητὰς.

2) Διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1925-1926 ἐγγραφέντας φοιτητὰς παρεχόμενον ἐν ἰσχύϊ αἱ περὶ ὑποτροφιών, ὁδοιπορικῶν καὶ ἀποζημιώσεων διατάξεις μέχρι πέρας τῶν σπουδῶν τῶν.

Ἄρθρον 2.

1) Καταργεῖται : α') ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ δασικοῦ κώδικος θέσις ὑπογραμματοῦς με βραβύλιν ἀκολούθου ἢ γραμματοῦς β' τάξεως παρὰ τῇ Ἀνωτέρᾳ Δασολογικῇ Σχολῇ.

β') Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 ἐδ. 2 τοῦ νόμου 1844 «περὶ Ἀνωτέρρας Γεωπονικῆς Σχολῆς» μία θέσις υποχρεωτικῶς παρὰ τῇ Ἀνωτέρρᾳ Γεωπονικῇ Σχολῇ μὲ βαθμὸν γράψως α' ἢ β' τάξεως.

γ') Μία θέσις κλητῆρος παρὰ τῇ Ἀνωτέρρᾳ Δασολογικῇ Σχολῇ.

δ') Αἱ παρὰ τῇ Ἀνωτέρρᾳ Γεωπονικῇ Σχολῇ δύο θέσεις καθηγητῶν ξένων γλωσσῶν.

ε') Ἡ παρὰ τῇ Ἀνωτέρρᾳ Δασολογικῇ Σχολῇ θέσις διδασκάλου πρώτων βοηθῶν καὶ τέσσαρες θέσεις καθηγητῶν ἐπὶ ἐπιμισθίῳ ἢ ἐπιδόματι παρὰ τῇ αὐτῇ Σχολῇ.

στ') Πέντε θέσεις ἐπιμελητῶν βοηθῶν καθηγητῶν ἐπὶ μισθῷ. δύο θέσεις ἐπιμελητῶν γεωπόνων καὶ τρεῖς θέσεις κλητῶν παρὰ τῇ Ἀνωτέρρᾳ Γεωπονικῇ Σχολῇ.

2) Αἱ κατὰ τὸ ἐδ. 2 τοῦ άρθρου 24 τοῦ νόμου 1844 θέσεις κλητῶν δὲν δύνανται νὰ υπερβῶσι τὰς πέντε, ἐκάστου κλητῆρος τοποθετουμένου παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς καὶ εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς ἐργαστήριου ἢ φροντιστήριου.

3) Ἐν ἄρθρῳ 25 ἐδ. 2 καὶ 26 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1844 ἡ περιουσία «ἐργαστηρίων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «αἰθιρίας».

4) Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1844 ἀριθμὸς τακτικῶν ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν δὲν δύνανται νὰ υπερβῇ τοὺς 12.

Ἄρθρον 3.

Τὰ τέλη διὰ τὰς ἐγγραφὰς καὶ ἀναγεώσεις ἐγγραφῶν τῶν φοιτητῶν τῶν ἀνωτέρω Σχολῶν Δασολογικῆς καὶ Γεωπονικῆς ὁρίζονται ἐφεξῆς εἰς δραχμὰς διακοσίας καθ' ἑξαμηνίαν, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως, καταβάλλονται δὲ διὰ κινήτου χαρτοσήμου ἐπικολλημένου εἰς τὸ οἰκτεῖον μητρώον. Τὰ τέλη διὰ τὴν ἀπονομὴν διπλώματος εἰς τοὺς φοιτητὰς τῶν αὐτῶν Σχολῶν ὁρίζονται εἰς δραχμὰς τριακοσίας.

Ἄρθρον 4.

1) Αἱ παρὰ τῇ Ἀνωτέρρᾳ Γεωπονικῇ Σχολῇ ἔδραι καθηγητῶν καταλαμβάνονται ὑπὸ τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων καθηγητῶν. Οὗτοι προτείνονται καὶ διορίζονται ἢ τοποθετοῦνται ἐπὶ μισθῷ ἢ ἐπιμισθίῳ ἢ ἐπιδόματι, συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἰσχυρὰς διατάξεις, τῶν ἐπὶ μισθῷ τοιούτων μὴ θαναμένων νὰ υπερβῶσι τοὺς ἑπτὰ.

2) Τὸ Διδακτικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν περὶ διορισμοῦ καθηγητοῦ πρότασιν του καθορίζει ἐὰν ὁ προτεινόμενος πρέπει νὰ διορισθῇ ὡς τακτικὸς ἢ ἐκτάκτος καθηγητῆς τῆς πρὸς πλήρωσιν ἐπὶ μισθῷ ἢ ἐπιμισθίῳ ἢ ἐπιδόματι ἔδρας.

3) Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ εἶνε μόνιμοι, οἱ δὲ ἐκτάκτοι ἐπὶ τριετὶ θητεία, πρακτικὴν ἢ πόντως μέχρι τῆς τριακοστῆς Ἰουνίου τοῦ τελευταίου σχολικοῦ ἔτους. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς θητείας τῶν οἱ ἐκτάκτοι καθηγηταὶ ἀπολαμβάνουν μονιμότητος, τρεῖς δὲ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἄνω θητείας ἢ καὶ ἐνωρίτερον, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐπὶ θητεία ὑπηρετούντος, ἐνεργοῦνται αἱ νόμιμοι διατυπώσεις πρὸς πλήρωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου καθηγητοῦ κατεχομένης ἔδρας.

4) Τὸ Διδακτικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν αὐτῆς. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος καθηγηταὶ μέλη τοῦ Διδακτικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου θεωροῦνται ὡς τακτικοὶ αὐτῆς καθηγηταί.

Ἄρθρον 5.

1) Εἰς τοὺς ἐπὶ ἐπιμισθίῳ καθηγητὰς (τακτικούς καὶ ἐκτάκτους) τῶν ἀνωτέρω Σχολῶν Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς παρέχονται κατὰ μῆνα ὡς ἐπιμισθία τὰ κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυρὰς διατάξεις χρησιμοποιούμενα ἐπιδόματα ἢ ἐπιμισθία εἰς τοὺς δημοσίους ἐκπαιδευτὰς τοὺς ἑντάς καὶ τακτικούς καθηγητὰς ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Ἑκπαιδευτικῶν Σπουδῶν. Τὰ ἐπιμισθία αὐτὰ δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ἀνώτερα τοῦ 1) 4 τῶν κυρίων μηνιῶν ἀποδοχῶν, τῆς διατάξεως ταύτης ἰσχύουσας καὶ διὰ τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Ἑκπαιδευτικῶν Σπουδῶν.

2) Εἰς τοὺς διευθυντὰς, ὑποδιευθυντὰς καὶ τοὺς ἐπὶ ἐπιμι-

σθίῳ ἐπιμελητὰς καὶ καθηγητὰς ξένων γλωσσῶν τῶν αὐτῶν Σχολῶν (Ἀνωτέρρας Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς) παρέχεται μηνιαῖον ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὸ ὅσον τῶν κυρίων μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν.

3) Εἰς τοὺς ἐπὶ ἐπιδόματι διοριζομένους ἰδιώτας καθηγητὰς τακτικούς ἢ ἐκτάκτους παρὰ τῇ Ἀνωτέρρᾳ Γεωπονικῇ ἢ Δασολογικῇ Σχολῇ παρέχεται μηνιαῖον ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τῶν ἐκάστοτε μηνιαίων ἀποδοχῶν Ὑπουργικοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως. Εἰς τοὺς διδάσκοντας μαθήματα μετ' ἀσκήσεων ἢ φροντιστηρίου καθηγητὰς τῶν αὐτῶν Σχολῶν παρέχεται ἐπὶ πλεόν μηνιαῖον ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὸ ὅγδοον τῶν κυρίων μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν.

Ἄρθρον 6.

1) Οἱ τακτικοὶ ἐπὶ μισθῷ καθηγηταὶ τῆς Ἀνωτέρρας Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν ἔχουν βαθμὸν καὶ μισθὸν τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μεταβαλλόμενον συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἰσχυρὰς διατάξεις διὰ τοὺς τελευταίους τοὺς, οἱ δ' ἐκτάκτοι καθηγηταὶ ἔχουν βαθμὸν καὶ μισθὸν ἐκτάκτου καθηγητοῦ τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου.

2) Οἱ ὡς ἄνω καθηγηταὶ δὲν δικαιούνται τοῦ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ προηγούμενου άρθρου χορηγουμένου ἐπιδόματος εἰς τοὺς διδάσκοντας μαθήματα μετ' ἀσκήσεων ἢ φροντιστηρίου.

3) Εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις δὲν περιλαμβάνονται οἱ καθηγηταὶ τῶν ξένων γλωσσῶν.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ἐπὶ μισθῷ καθηγηταὶ τῆς Ἀνωτέρρας Δασολογικῆς καὶ Ἀνωτέρρας Γεωπονικῆς Σχολῆς υποχρεοῦνται νὰ διδάσκωσι τέσσαρες τοὐλάχιστον ὥρες καθ' ἑβδομάδα, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς φροντιστηριακῆς διδασκαλίας καὶ τῶν ἀσκήσεων. Καθηγητῆς ἐπὶ μισθῷ ἢ ἐπιμισθίῳ ἢ ἐπιδόματι μιᾶς τῶν ὡς ἄνω Σχολῶν εἰς ἃν ἀνατίθεται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, μετὰ πρότασιν τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου, προσωρινῶς καὶ ἢ διδασκαλία μαθήματος ἔδρας τῆς αὐτῆς Σχολῆς κενῆς ἢ εἰς ἀναπλήρωσιν κωλυομένου πέραν τοῦ μηνὸς καθηγητοῦ, δικαιούται εἰς πρόσθετον ἀπόληψιν τῶν 2) 3 τοῦ διὰ διδασκαλίαν καὶ ἀσκήσεις ἐπιμισθίου, τὸ ὅποιον θὰ ἐλάμβανεν ἂν κατεῖχεν ὀριστικῶς ἐπὶ ἐπιμισθίῳ τὴν ἔδραν ταύτην.

Ἄρθρον 8.

Τὸ μάθημα τῆς Γαλλικῆς εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς Ἀνωτέρρας Γεωπονικῆς Σχολῆς διδάσκεται ὑπὸ τοῦ παρὰ τῇ Ἀνωτέρρᾳ Δασολογικῇ Σχολῇ καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς, ἄνευ προσθέτου ἀμοιβῆς.

Δύνανται, μετὰ σύμφωνον πρότασιν τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀνωτέρρας Δασολογικῆς Σχολῆς, ν' ἀνατεθῇ ἢ διδασκαλία μαθημάτων αὐτῆς εἰς καθηγητὴν τοῦ Ἑθνικοῦ Μετσβεῖου Πολυτεχνείου ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἑμπορικῶν Ἑπιστημῶν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν φοιτητῶν τῶν ὡς ἄνω ἱδρυμάτων ἐπὶ ἐπιμισθίῳ ἴσῳ πρὸς τὸ δέκατον τῶν κυρίων μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ οἰκτεῖου καθηγητοῦ.

Ἄρθρον 9.

Ἐδρας καθηγητῶν ἐπὶ ἐπιμισθίῳ παρὰ τῇ Ἀνωτέρρᾳ Δασολογικῇ Σχολῇ δύνανται νὰ καταλάβουν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς καὶ ἰδιώται ἔχοντες τὰ νόμιμα προσόντα ἐπὶ ἐπιδόματι ἴσῳ πρὸς τὸ τῶν ἐπὶ ἐπιδόματι καθηγητῶν τῆς Ἀνωτέρρας Γεωπονικῆς Σχολῆς.

Εἰς θέσεις ἐπιμελητῶν βοηθῶν καθηγητῶν δύνανται νὰ διορίζωνται καὶ ἰδιῶται ἔχοντες τὰ νόμιμα προσόντα ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιδόματι ἴσῳ πρὸς τὸ ἥμισυ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν Ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως. Ὁ ἐπὶ ἐπιμισθίῳ ἐπιμελητῆς ἐὰν τυχόν πάσῃ κατῆχον τὴν κύριαν αὐτοῦ θέσιν δύνανται νὰ παραμένῃ ὡς ἐπιμελητῆς ἐπὶ ἐπιδόματι.

Οἱ ἐπιμεληταὶ βοηθοὶ καθηγητῶν τῆς Ἀνωτέρρας Γεωπονικῆς Σχολῆς διορίζονται ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ δοκίμου νομο-

γεωπόνου, προαγόμενοι κατά τὰς περί νομογεωπόνων διατάξεις. Διὰ τὰς κατὰ τὰ άνωτέρω προαγωγὰς υπολογίζεται καὶ ὁ ἄγχι τοῦδε ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ χρόνος ὑπηρεσίας.

*Άρθρον 10.

Εἰς συνταξιοδότης γεωπόνους ὑπαλλήλους κατέχοντες θέσεις καθηγητῶν ἐπὶ ἐπιβόρῃ τῆς Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς ἢ διοριζομένους εἰς τοιαύτας παρέχονται αἱ ἀποδοχαὶ ὡς θὰ ἐλάμβανον ἂν κατείχον τὴν ἑδρὰν ὡς καθηγηταὶ ἐπὶ μισθῷ ἡλαττωμέναι κατὰ τὸ πρὸς τῆς συντάξεως αὐτῶν ἢ ἐξακολουθοῦσι λαμβάνοντες.

Οὗτοι ἐξεργόμενοι τῆς ἑδρας τῶν κατόπιν διαταγῆς πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν καὶ ἡμερησίων ἀποζημιώσεως καθηγητοῦ ἐπὶ μισθῷ.

*Άρθρον 11.

Ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδ. 1 τοῦ νόμου 1844 περὶ Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ ἐν ἄρθρῳ 42 ἐδ. 1 τοῦ δασικοῦ κώδικος ἢ φράσις «ἐπὶ μίαν πενταετίαν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «ἐπὶ μίαν διετίαν», ἢ δὲ «ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου» ἀπαισιφύεται.

*Άρθρον 12.

Οἱ ἐπὶ μισθῷ τακτικοὶ καθηγηταὶ τῶν Ἀνωτέρων Σχολῶν Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς δικαιούνται ν' ἀποχωρήσωσι τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἑξήκιστου ἔτους τῆς ἡλικίας, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ συντάξεων διατάξεων. Οἱ αὗτοι καθηγηταὶ ἀποχωροῦσιν ὑποχρεωτικῶς τῆς θέσεως αὐτῶν ἄμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑξήκιστου πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν.

*Άρθρον 13.

1) Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς ἐπὶ ἐπὶ μισθῷ δύναται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ νὰ τοποθετηθῇ διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἂν ἄλλης διατυπώσεως, ὡς τακτικὸς καθηγητὴς ἐπὶ μισθῷ παρὰ τῇ αὐτῇ Σχολῇ, ἐφ' ὅσον ἡ ἑδρα ἣν κατέχει ἢ καὶ ἄλλη συγχωρευομένη μετ' αὐτῆς ἤθελε μετατραπῇ δι' Ὑπουργικῆς πράξεως μετὰ πρότασιν τοῦ Διδακτικοῦ τῆς Σχολῆς Συμβουλίου εἰς ἑδραν ἐπὶ μισθῷ.

2) Ἐὰν ὁ αὐτῷ τοποθετούμενος καθηγητὴς διατέλει διευθυντὴς ἢ τμηματάρχης παρὰ τῇ Κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, δύναται κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ ἐκτελῇ προσωρινῶς ἂν ἂν προσθέτου ἀμοιβῆς καὶ τὰ καθήκοντα τῆς προγενεστέρως τοῦ θέσεως, μέχρι συμπληρώσεως ταύτης.

*Άρθρον 14.

Ἐπιτρέπεται εἰς τακτικούς σπουδαστάς, παρακολουθήσαντας ἀποδεδειγμένως μαθήματα εἰς Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς, ἢ συνέχισις τῶν σπουδῶν τῶν εἰς τὴν Ἀνωτέραν Γεωπονικὴν Σχολὴν, τῆς τάξεως εἰς ἣν θὰ καταταχθῶσιν, ὀριζομένης μετὰ δοκιμασίαν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐκλεγομένης ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ τῆς Σχολῆς Συμβουλίου. Τελειοφύονται τῶν αὐτῶν Σχολῶν δύνανται νὰ ὑποστέωσιν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ τῆς Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς Συμβουλίου δοκιμασίαν πρὸς λήψιν διπλώματος, ἀφοῦ προηγουμένως ἀσκηθῶσιν ἐπὶ ἐξάμηνον εἰς κτήμα τῆς ἡμεδαπῆς ὀριζόμενον τῇ αἰτήρει τῶν ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς καὶ ὑποβάλωσι τὸ σχετικὸν σχέδιον ἐκμεταλλεύσεως αὐτοῦ.

Τὰς λεπτομερείας τῶν κατὰ τὰ άνωτέρω δοκιμασιῶν κανονίζει δι' ἐκάστην περίπτωσιν τὸ Διδακτικὸν τῆς Σχολῆς Συμβούλιον.

*Άρθρον 15.

Ἀπαγορεύεται ἡ δωρεὰν χορήγησις δένδρων καὶ ἄλλων φυτῶν ἢ φοιτητῶν προϊόντων τοῦ κτήματος τῆς Σχολῆς. Ἡ τιμὴ πωλήσεως αὐτῶν ὀρίζεται παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐκμεταλ-

λεύσεως τοῦ κτήματος. Τὰ μὴ φοιτῶντα εἶδη ἢ προϊόντα διατίθενται κατὰ τὰς ἐκάστης ἰσχύουσας διατάξεις.

*Άρθρον 16.

Ἡ ἀληθὴς ἐννοια τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ Ἀνωτέρων Σχολῶν Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς νόμων εἶναι ὅτι τὰ ἐν αὐτῷ ὀριζόμενα ἐπιμίσθια εἰς τὰ ἀναγερόμενα πρόσωπα παρέχονται ὑπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924 περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

2) Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 43 παρ. 1 τοῦ δασικοῦ κώδικος ἐφαρμόζονται ἀντιστοίχως διὰ τὸν γραμματέα τῆς Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς.

*Άρθρον 17.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν. Δ. τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1925 περὶ ἀτελείας εἰδῶν χρησίμων εἰς γεωργικὰς τινὰς Σχολὰς ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ γεωργικὰς Σχολὰς συντηρουμένης ἀπὸ νῦν νομικῶν προσώπων ἢ ἰδιωτῶν καὶ λειτουργίας κατὰ πρόγραμμα ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

*Άρθρον 18.

Ἡ μισθοδοσία τῶν παρὰ τῇ Ἀνωτέρᾳ Γεωπονικῇ Σχολῇ τακτικῶν ἐργατῶν ὀρίζεται μέχρι δραχμῶν μεταλλικῶν ἑκατὸν τριάκοντα μηνιαίως.

*Άρθρον 19.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3212, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1925 Ν. Διατάγματος, προστίθεται καὶ προμνησθεῖται τῶν ἀναγκασιούτων διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ συντήρησιν τῶν γεωργικῶν καὶ δασολογικῶν ἰδρυμάτων καὶ Σχολῶν καὶ τῶν σταθμῶν ἐπιδημιολογίας ὡς καὶ διὰ τὴν γεωργικὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἡ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν ἐκάστῳτε.

*Άρθρον 20.

1) Ἡ Ἀνωτέρα Γεωπονικὴ Σχολὴ μετονομάζεται ἐφεξῆς εἰς Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολὴν.

2) Διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένου, δύνανται νὰ κωδικοποιῶνται αἱ τὴν Σχολὴν ταύτην ἀφορώσαι ἐν ἰσχύϊ διατάξεις νόμων καὶ Ν. Διατάγματος εἰς ἐνίσιν καίμενον ὑπὸ τὸν τίτλον περὶ Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, δημοσιευόμενον εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὅπου δ' εἰς τοὺς νόμους περὶ τῆς Σχολῆς ταύτης ἀπαντᾷ ἡ φράσις «σχολικὸν ἔτος» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «ἀκαδημαϊκὸν ἔτος».

*Άρθρον 21.

1) Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

2) Καταργεῖται ἐπίσης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1927 περὶ προστασίας τῶν Σχολῶν Ἀνωτάτης Δασολογικῆς καὶ Γεωπονικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἐκδοθέντος Διατάγματος αἱ ἀφορώσαι τὸ προσωπικὸν καὶ ἐν γένει τὴν Ἀνωτάτην Δασολογικὴν Σχολὴν διατάξεις τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν ἑνδέκατον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀντικαθίσταν τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νομβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΑΛ. ΖΑΓΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλάκοπουλος, Θ. Τουρκοπούλης, Γ. Καραντάρης, Ν.

Βελόντζας, Ι. Μεταξάς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Α. Μιχαλάκης, Α. Μπαλάμπας.

Άρθρον δεύτερον

1. Αναστύχεται ή μία τών δυνάμει του υπ' αριθ. 2 έδξφ. 1 παρ. 8' του ως άνω Ν. Διπτάγματος καταργηθεισών θέσεων καθηγητών ξένων γλωσσών, επί βαθμῶ και μισθῶ εισηγητοῦ ή ταχματάρχου β' τάξεως.

Είς τήν θέσιν ταύτην κατά τήν πρώτην εφαρμογήν του παρόντος τοποθετείται ο παρὰ τῇ τῶς Ἀνωτάτης Γαλλογική Σχολῇ καθηγητής τῆς γαλλικῆς.

2. Τά ὑπό του άρθρου 3 του αὐτοῦ Ν. Διπτάγματος ὀριζόμενα τέλη δι' ἐγγραφήν και ἀναγέωσιν ἐγγραφῶν τῶν φοιτητῶν τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς ὀρίζονται ἐφεξῆς εἰς δραχμὰς τετρακοσίας καθ' ἑξαμήνιον. τὰ δὲ τέλη ἀπονομῆς διπλωμάτων εἰς δραχμὰς ἐξακοσίας.

3. Εἰς τὸ τέλος του άρθρου 9 του αὐτοῦ Ν. Διπτάγματος προστίθενται τὰ ἐξῆς ἐδάφια :

Εἰς τὰς θέσεις ἐπιμελητῶν βοηθῶν καθηγητῶν τῆς Ἀνωτ. Γεωπονικῆς Σχολῆς δύνανται νὰ τοποθετῶνται μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ και ἐγκρίσιν τοῦ διδασκτικοῦ τῆς Σχολῆς Συμβουλίου οἱ κατά τὸ ἄρθρον 25 του νόμου 2188 προσληθέντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ εἰδικοί ή οἱ πρὸς τούτους ἐξομολογηθέντες.

Εἰς ἐπὶ μισθῶ ἐπιμελητὰς—βοηθῶν καθηγητῶν τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς δύνανται ν' ἀνατίθεται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς, τῇ προτάσει τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν οἰκείου καθηγητοῦ και ἐγκρίσει τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου, ή ἐκτέλειαι και καθηκόντων ἐπιμελητῶν βοηθῶν καθηγητῶν ἄλλων ἐδρῶν, ἀνεὶ προσθέτου ἀμοιβῆς.

Εἰς τὰς παρὰ τῷ κτήματι τῆς ως ἄνω Σχολῆς θέσεις ἐπιμελητῶν—γεωπόνων δύνανται νὰ τοποθετῶνται μετὰ τὸν βαθμὸν ὃν κέρττηνται και δοκιμαί νομογεωπόνοι.

Ὁ παρὼν νόμος, φηρισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς και παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιεύηται διὰ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως και ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργός
Ι. Κανναβός

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ή μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

(2)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1925 Ν. Α. περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἐπὶ τοῦ Διεθνὸς καθεστώτος τῶν θαλασσίων λιμένων.

Νόμος 3904

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 του Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον. φηρισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Άρθρον μόνον.

Κυρεῖται τὸ ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1925 Ν. Α. δι' οὗ ἐκυρώθη ή ἐν Γενεύῃ ὑπογραφείσα τῇ 9 Δεκεμβρίου 1923 Σύμβασις και Κανονισμός περὶ τοῦ Διεθνὸς καθεστώτος θαλασσίων λιμένων, ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἐπὶ τοῦ Διεθνὸς καθεστώτος τῶν θαλασσίων λιμένων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου ε. ῥ.

φηρισματος τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαναι και διατάσσασθαι :

Άρθρον 1.

Κυρεῖται ή ἐν παραρτήματι του παρόντος Σύμβασις και Κανονισμός περὶ τοῦ Διεθνὸς καθεστώτος θαλασσίων λιμένων ὑπογραφέντα ἐν Γενεύῃ τῇ 9 Δεκεμβρίου 1923.

Εἰς τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνικῶν και Ναυτικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ή δημοσίευσις και ἐκτέλειαι του παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὰ μέλη

Α. Ρούφος, Ι. Κουνδουράς, Ριχ. Διέκτινόνπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Τζαβούλας, Κ. Σπαρούλης, Κ. Φίλωνδρος, Γ. Βασιλόπουλος, Δ. Τριαντάκης, Κ. Νιδερ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Διεθνὸς Καθεστῶτος Θαλασσίων Λιμένων
και πρωτόκολλον ὑπογραφῆς.

Ἡ Γερμανία, τὸ Βέλγιον, ή Βελγίλια, ή Βρεταννική Ἀποκρατεία (μετὰ τῆς Νέας Ζηλανδίας και τῶν Ἰνδιῶν), ή Βουλγαρία, ή Χιλή, ή Δανία, ή Ἰσπανία, ή Ἑσθονία, ή Ἑλλάς, ή Οὐγγαρία, ή Ἰταλία, ή Ἰαπωνία, ή Αἰθιοπία, ή Νορβηγία, αἱ Κάτω Χῶραι, τὸ Σαλβαδόρ, τὸ Βασίλειον τῶν Σέρβων, Κροατῶν και Σλοβένων, τὸ Σιάμ, ή Σουηδία, ή Ἑλβετία, ή Τσεχοσλοβακία και ή Οὐκρανία, ἐπιθυμοῦσαι νὰ ὀρίσωσιν ὡς ἐναστὶν εὐρέα τὰ ὅρια τῆς ὑπὸ τοῦ άρθρου 23 ε) τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν πρόδεδωμένης ἐλευθερίας τῶν συγκοινωνιῶν, ἐξασφαλίζουσαι ἐν ταῖς ὑπὸ τήν κυριαρχίαν ή ἐξουσίαν αὐτῶν διατελοῦσαι θαλασσίαις λιμέσι και καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς διεθνὸς ἐμπορίας ἐσθότητα μετὰ τῶν πλοίων, τῶν ἐμπορευμάτων και τῶν ἐπιβατῶν πάντων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἐγίνετο ἐν τῇ 10 Ἰαννουαρίου τῇ 10 Ἀπριλίου 1922 συνελθούτα διάσκεψις ήτήσατο, δι' ἀποφάσεως τῆς διαδιεσθεύσεως πρὸς τοὺς ἀρμοδίους ὀργανισμοὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν και τῇ συνανέσει τοῦ Συμβουλίου και τῆς Συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας, ὅπως συνομολογηθῶσι και ἐφαρμοσθῶσι ὡς τάχιστα αἱ εἰς τὸ καθεστῶς τῶν συγκοινωνιῶν ἀφορῶσαι και ὑπὸ τῶν περὶ εἰρήνης συνθηκῶν πρόδεδωμεναι διεθνείας συμβάσεις και ἐπὶ τὸ ἄρθρον 379 τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλίων και τὰ ἀντίστοιχα ἄρθρα τῶν ἄλλων Συνθηκῶν προέβλεψαν τὸν καταρτισμὸν γενικῆς Συμβάσεως περὶ τοῦ Διεθνὸς Καθεστώτος τῶν Λιμένων.

Ἀποδεξιόμεναι τήν πρόκλησιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, ὅπως μετὰσχῶσι συνδιασκέψεως, συγκαληθείσης ἐν Γενεύῃ τῇ 15 Νοεμβρίου 1923.

Ἐπιθυμοῦσαι ὅπως τεθῶσιν εἰς ἐφαρμογήν αἱ διατάξεις τοῦ περὶ διεθνὸς καθεστώτος τῶν θαλασσίων λιμένων Κανονισμοῦ, ἀποδεκτοῦ γενόμενου κατὰ τήν προμνησθεῖσαν συνδιάσκεψιν, και ὅπως συνομολογήσῃσι πρὸς τοῦτο μίαν γενικὴν Σύμβασιν, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη διώρισαν ὡς πληρεξουσίου αὐτῶν : (ἔπειτα τὰ ὀνόματα τῶν πληρεξουσίων).

Οἵτινες μετὰ τήν ἀνακύρωσιν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγραφῶν, ἐφελθόντων ἐν πλήρει τάξει, συνομολόγησαν τὰ ἐξῆς :

Άρθρον 1.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται τὸν ὅδε προστηρημένον περὶ τοῦ διεθνὸς καθεστώτος τῶν θαλασσίων λιμένων Κανονισμὸν, ὃν υἱοθέτησεν ή δευτέρα γενικὴ συνδιά-

σκεψίς τῶν συγκατοικούντων καὶ τῆς διαμετακομίσεως, συνελθοῦσαν ἐν Γενεῇ τῇ 15 Νοεμβρίου 1923.

Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Κανονισμὸς θὰ θεωρῆται ὡς ἀποτελῶν ὁλοκληρωτικὸν μέρος τῆς παρούσης Συμβάσεως. Κατὰ συνέπειαν, δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ρηθέντος Κανονισμοῦ ὑφ' οὗ οὗς ὅρους ἔχουσιν αὐταὶ διατυπωθῇ ἐν αὐτῷ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παρούσα Σύμβασις οὐδαμῶς θίγει τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, τὰς ἀπορροεύσας ἐκ τῶν διατάξεων τῆς ἐν Βερσαλλίαις, τῇ 28 Ἰουνίου 1919, υπογραφείσης συνθήκης εἰρήνης, ἥ ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἄλλων ἀναλόγων συνθηκῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὰς ὑπογραψάσας τὰς συνθήκας αὐτάς ἢ τὰς ἐπὶ αὐτῶν εὐεργετούμενας Δυνάμεις.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παρούσα Σύμβασις, τῆς ὁποίας ἀμφότεραι αἱ ἐκδόσεις, γαλλικὴ τε καὶ ἀγγλικὴ ἐξ ἴσου, θ' ἀποτελῶσιν αὐθεντικὰ κείμενα, θὰ εἰσὶν σημερινῇ ἡμερομηνίᾳ καὶ θὰ δύνανται, μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1924, νὰ υπογραφῇ ὑπὸ παντὸς Κράτους ἀντιπροσωπευθέντος κατὰ τὴν ἐν Γενεῇ συνδιάσκεψιν, ὑπὸ παντὸς μέλους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν καὶ ὑπὸ παντὸς Κράτους εἰς ὃ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν ἤθελε κοινοποιήσει, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀντίτυπον τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παρούσα Σύμβασις χρῆζει κυρώσεως. Τὰ τῆς κυρώσεως ἔγγραφα δέον νὰ διαβιβασθῶσι πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, ὑποχρεούμενον νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν κατάθεσιν αὐτῶν εἰς πάντα τὰ ὑπογράφαντα ἢ προσχωρήσαντα Κράτη.

Ἄρθρον 5.

Ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1924 πᾶν Κράτος ἀντιπροσωπευθὲν κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ πρώτῳ μνημονευομένην συνδιάσκεψιν, πᾶν μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν καὶ πᾶν Κράτος, εἰς ὃ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν ἤθελε κοινοποιήσει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀντίτυπον τῆς παρούσης συμβάσεως, θὰ δύνανται νὰ προσχωρήσῃ εἰς αὐτήν.

Ἡ προσχώρησις θὰ ἐνεργῇται δι' ἐγγράφου ἀνακοινουμένου πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, ὅπως κατατίθεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Γραμματείας. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ γνωστοποιήσῃ ἀμέσως τὴν προκειμένην κατάθεσιν εἰς πάντα τὰ ὑπογράφαντα καὶ προσχωρήσαντα Κράτη.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ ἰσχύσῃ μόνον μετὰ τὴν ὑπὸ πάντα Κρατῶν κύρωσιν αὐτῆς. Ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς θὰ εἶναι ἡ ἐνετηχιστὴ ἡμέρα ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν παραλαβῆς τοῦ ἐγγράφου τῆς πέμπτης κυρώσεως. Μεταγενεστέρως ἢ παρῶσα σύμβασις θὰ προσκτᾶται ἰσχύϊ, καθ' ἕσπον ἀφορᾷ εἰς ἐν ἑκάστον συμβαλλόμενον Μῆρος, ἐνετήχοντα ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς προσχωρήσεως.

Συνωδὸν ταῖς διατάξεις τοῦ 18ου ἁρθροῦ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ καταχωρίσῃ τὴν παρούσαν σύμβασιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Ἄρθρον 7.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν θὰ τηρῇ εἰδικὸν κατάλογον, ἐν τῷ ὁποίῳ, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 9, θὰ μνημονεύωνται τὰ ὑπογράφαντα, κυρώσαντα, προσχωρήσαντα ἢ καταγγέλλοντα τὴν παρούσαν Σύμβασιν συμβαλλόμενα Μέρη.

Ὁ κατάλογος οὗτος θὰ εὐρεῖσκηται ἀδιαλείπτως εἰς τὴν

διόθεσιν τῶν μελῶν τῆς Κοινωνίας καὶ θὰ δημοσιεύεται ὡς οἶόν τε συγνάκις κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 2 αὐτῆς, ἡ παρούσα σύμβασις θὰ δύνανται νὰ καταγγελοῖται ὑφ' οἰουδήποτε τῶν συμβαλλόμενων Μερῶν μετὰ παρέλευσιν πενταετοῦς προθεσμίας, ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ καταγγέλλον αὐτὴν συμβαλλόμενον Μῆρος. Ἡ καταγγελία θὰ ἐνεργῇται δι' ἐγγράφου γνωστοποιήσεως, ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν. Ἀντίγραφον τῆς προκειμένης γνωστοποιήσεως, σὺν τῇ πληροφορίᾳ περὶ τῆς χρονολογίας τῆς παραλαβῆς αὐτῆς, θὰ στέλληται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως πρὸς πάντα τὰ λοιπὰ συμβαλλόμενα Μέρη.

Ἡ καταγγελία θὰ παράγῃ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς μετὰ παρέλευσιν ἑτοῦς ἀπὸ τῆς παραλαβῆς αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ τοῦτο μόνον ἐν σχέσει πρὸς τὸ γνωστοποιήσαν αὐτὴν Κράτος.

Ἄρθρον 9.

Πᾶν Κράτος ὑπογράφαν τὴν παρούσαν σύμβασιν ἢ προσχωρήσαν εἰς αὐτήν δύνανται νὰ δηλώσῃ, εἴτε κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς υπογραφῆς, εἴτε κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως αὐτοῦ, ὅτι ἢ ὑφ' αὐτοῦ ἀποδοχὴ τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν δεσμεύει τὰ πέραν τῶν θαλασσῶν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν αὐτοῦ διατελούντα προτεκτοράτα, ἀποικίας, κτήσεις ἢ ἐδάφη, μήτε ἐν τῷ συνόλῳ, μήτε ἐν τοῖς καθ' ἑκάστον, καὶ δύνανται μεταγενεστέρως νὰ προσχωρήσῃ κατ' ἰδίαν συμφωνίᾳ πρὸς τὸ ἄρθρον 5, ἐξ ὁποίας ἐνός οἰουδήποτε ἐκ τῶν διὰ τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος δηλώσεως ἐξαρουμένων καὶ πέραν τῶν θαλασσῶν κειμένων προτεκτοράτων, ἀποικιῶν, κτήσεων καὶ ἐδαφῶν τούτων.

Ἡ καταγγελία δύνανται ὡσαύτως νὰ χωρήσῃ κατ' ἰδίαν δι' ἑκάστον τῶν πέραν τῶν θαλασσῶν προτεκτοράτων, ἀποικιῶν, κτήσεων καὶ ἐδαφῶν. Κατὰ τὴν καταγγελίαν ταύτην θὰ ἐξαρμοσθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 8.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἀναθεώρησις τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ δύνανται νὰ ζητηθῇ κατὰ πάσαν ἐποχὴν ὑπὸ τοῦ ἐνός τρίτου τῶν συμβαλλόμενων Κρατῶν.

Πρὸς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω, οἱ προμνησθέντες πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Γενεῇ τῇ ἐνάτῃ Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοστοῦ εἰκοστοῦ τρίτου ἔτους ἐν ἐνὶ ἀντιτύπῳ, ὅπου θὰ παραμείνῃ κατατεθειμένον ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

(Ἔπονται αἱ υπογραφαὶ τῶν πληρεξουσίων)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Ἄρθρον 1.

Ὑπὸ τὴν ἐννοιαν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ θεωροῦνται θαλάσσιοι λιμένες οἱ κατὰ κανόνα ὑπὸ θαλασσοπλοίων συγνάξιμοι καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον χρησιμοποιούμενοι.

Ἄρθρον 2.

Ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος καὶ ὑπὸ τὴν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἁρθροῦ 8 διατυπωμένην ἐπιφύλαξιν, πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὥπως ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν αὐτοῦ κειμένοις θαλασσίοις λιμέσιν ἐξασφαλίσῃ ὑπὲρ τῶν πλοίων παντὸς ἄλλου συμβαλλόμενου Κράτους καθιερωτὴς ἴσον πρὸς τὸ διέπον τὰ ἴδια αὐτοῦ πλοία ἢ τὰ πλοία οἰουδήποτε ἄλλου Κράτους καθ' ἕσπον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐλευθερίαν προσεγγίσεως εἰς τοὺς λιμένας, τὴν χρῆσιν αὐτῶν καὶ τὴν πλήρη κάρπωσιν τῶν παρεχομένων εἰς τὰ πλοία.

τὰ ἐμπορεύματα καὶ τοὺς ἐπιβάτας εὐκολίῳν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἡ οὕτω εἰσπραττόμενη ἀπορροήσις θὰ ἐπικτείνηται εἰς πάσης φύσεως εὐκολίας, εἰ καὶ ὁ προσδιορισμὸς θέσεων εἰς τὴν ἀποδόθραυν, καὶ εὐκολίαι φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐξ ὁδῶν καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, τῶν δημοσίων ἔργων, τῶν ἀποδόχων, τῶν παντοειδῶν ἰδρυμάτων εἰσπραττόμενα πάσης φύσεως δικαιώματα καὶ τέλη.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ οὐδαμῶς περιορίζουσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ἐνὸς θαλασσίῳ λιμένος ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν μέτρων, ἅτινα κρίνουσι σκόπιμον νὰ λαμβάνουσι εἰς τὴν κατὰ τὸν λιμένας διοίκησιν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὰ μέτρα ταῦτα συνάδωσι πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐν τῷ εἰρημένῳ ἁρθρῷ ὁριζουμένης ἰσότητος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐν τῇ ἐν τῇ γὰρ τῶν θαλασσίων λιμένων εἰσπραττόμενα δικαιώματα καὶ τέλη δέον νὰ δημοσιεύωνται προσηκόντως πρὸς τὴν θέσιν αὐτῶν εἰς ἐφαρμογὴν.

Τὸ αὐτὸ δέον νὰ ἐφαρμόζηται προκειμένου περὶ τῶν ἀστυνομικῶν κανονισμῶν καὶ τῶν περὶ ἐκμεταλλεύσεως τοιούτων.

Ἐν ἐκάστῳ θαλασσίῳ λιμένι ἡ Ἀρμενικὴ Ἀρχὴ θὰ τηρῇ εἰς τὴν διαίτησιν τοῦ διατεταγμένου καὶ τῶν ἐν ἰσχύϊ δικαιωμάτων καὶ τελῶν, ὡς καὶ τῶν κανονισμῶν ἀστυνομίας καὶ ἐκμεταλλεύσεως.

Ἄρθρον 5.

Διὰ τὴν προσδιορισμὸν καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῶν τελωνειακῶν ἢ ἀναλόγων ἔσχατων, τῶν διαφυλίων, τοπικῶν ἢ ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τελῶν, ὡς καὶ τῶν συμπαρομαρτυρούντων ἐξόδων τῶν εἰσπραττομένων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ἐμπορευμάτων διὰ θαλασσίων λιμένων, διατελούντων ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, οὐδαμῶς θὰ λαμβάνηται ὑπὸ ὅψιν ἡ σημαία τοῦ πλοίου, οὕτως ὥστε οὐδεμία διάκρισις νὰ εἴη δυνατὴν νὰ γίνῃ ἐπὶ ἑνὶ τῆς σημαίας οἰουδήποτε συμβαλλομένου Κράτους μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς σημαίας τοῦ Κράτους, ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν τοῦ ὁποίου διατελεῖ ὁ λιμὴν, ἢ οἰουδήποτε ἄλλου Κράτους.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐν τῇ ἐν τῇ γὰρ 2 τεθείσα ἀρχὴ τῆς ἐν τοῖς θαλασσίοις λιμένι ἰσότητος ἀρχὴν σὺν τῇ ἄλλῃν μέτρων καθιερούμενων διακρίσεις καὶ λαμβανόμενων κατὰ τὸν πλοίων συμβαλλομένου Κράτους, χρησιμοποιούντες τοὺς περὶ τῶν ὁ λόγος λιμένων ἐκαστον συμβαλλόμενον Κράτος ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν νὰ ἐφαρμόζῃ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρ. 4, 20, 21 καὶ 22 τοῦ προσηγουμένου εἰς τὴν ἐν Γενεύῃ τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1923 ὑπογεγραμμένην σύμβασιν περὶ διεθνούς καθιερωμένης τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν Κανονισμοῦ, ἐφ' ὅσον τὰ ἄρθρα ταῦτα ἐφαρμόζονται εἰς μεταφορὰς ἐκείνας πρὸς ἐλευσίαν ἢ κατεύθυνσιν θαλασσίων τινῶν λιμένων, ἀπ' ὧν ἐν τῷ συμβαλλόμενον τοῦτο Κράτος τυγχάνῃ ἢ μὴ (συμβαλλόμενον μέρος τῆς ρηθείσης συμβάσεως περὶ διεθνούς καθιερωμένης τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν).

Τὰ περὶ τῶν ὁ λόγος ἁρθρ. 22 δέον νὰ ἐφαρμόζωσι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προσηγουμένου ὑπογεγραμμένου τῆς ρηθείσης συμβάσεως. (Ἰδε Παράρτημα)

Ἄρθρον 7.

Ἐφ' ὅσον εἰδικοὶ λόγοι, ὡς ἰδίαι οἱ ἔχοντες ὡς βάσιν εἰδικὰς γνωμοδικίας, οἰκονομικὰς ἢ τεχνικὰς συνθήκας, δὲν δικαιολογοῦν ἐξίτησιν τοῦ κανόνος, οἱ ἐν οἰκονομικῇ θαλασσίῳ λιμένι διατελούντες ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν εἰσπραττόμενοι τελωνειακοὶ δασμοὶ δὲν δύνανται νὰ εἴναι ἀνώτεροι τῶν εἰσπραττομένων εἰς

τὰ λοιπὰ τελωνειακὰ σύνορα τοῦ ἰδίου Κράτους ἐπὶ ἐμπορεύματος τῆς αὐτῆς φύσεως, ἔχοντος τὴν αὐτὴν προέλευσιν ἢ τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν.

Ἐὰν ἔνεκεν ἐξαιρετικῶν λόγων, ὡς οἱ προσηγουμένοι, συμβαλλόμενον τι Κράτος παρέσχῃ ἐπὶ ἄλλων ὁδῶν εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων εἰδικὰς τελωνειακὰς εὐκολίας, δὲν θὰ χρησιμοποιῇ ταύτας ὡς μέσον παραλόγου διακρίσεως ἐπὶ ἑνὶ τῆς διὰ τῶν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν αὐτοῦ κατεμένων θαλασσίων λιμένων ἐνεργουμένης εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρον 8.

Ἐκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐπιφυλάσσει τὸ δικαίωμα, γνωστοποιεῖν τοῦτο διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, νὰ ἀναστῇ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐνεργητικῆς ἰσότητος ἐπὶ οἰουδήποτε πλοίου Κράτους, μὴ ἐφαρμόζοντος πραγματικῶς ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν αὐτοῦ κατεμένοις λιμένι τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐπὶ τῶν πλοίων, τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος συμβαλλομένου Κράτους.

Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προβλεπομένου μέτρου, τὸ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Κράτους καὶ τὸ καὶ οὐ αὐτὴ ἀπευθύνεται τοιοῦτοι δικαιοῦνται ἀμφότερα νὰ προσφύγωσιν ἐνώπιον τοῦ Διεθνούς δικαστηρίου διεθνούς Δικαιοσύνης δι' αἰτήσεως ἀπευθυνόμενης πρὸς τὴν γραμματεσίαν αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον θ' ἀποφασίσῃ κατὰ τὴν συνοπτικὴν διαδικασίαν.

Οὐχ' ἔττον πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος δικαιούται, κατὰ τὴν ὑπογραφήν ἢ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς παρούσης συμβάσεως, νὰ δηλώσῃ ὅτι παραιτεῖται τοῦ δικαιώματος λήψεως τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἁρθροῦ μνημονευομένων μέτρων ἐναντὶ πάντων τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, ἅτινα θὰ προσέβαινον εἰς τὴν αὐτὴν δήλωσιν.

Ἄρθρον 9.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς οὐδαμῶς ἀφορᾷ εἰς τὴν θαλασσίαν ἀντοπλοίαν.

Ἄρθρον 10.

Ἐκαστον συμβαλλόμενον Κράτος ἐπιφυλάσσει τὸ δικαίωμα νὰ ὀργανώσῃ κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ρυμψυκτικῆς ἐν τοῖς θαλασσίῳ ἐκείνου λιμένι, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τηρῇ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 2 καὶ 4.

Ἄρθρον 11.

Ἐκαστον συμβαλλόμενον Κράτος ἐπιφυλάσσει τὸ δικαίωμα νὰ ὀργανώσῃ καὶ διαρρυθμίσῃ κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν πλοηγίαν.

Ἐὰν ἡ πλοηγία τυγχάνῃ ὑποχρεωτικῆς, αἱ διατιμήσεις καὶ αἱ παρεχόμεναι ὑπηρεσίαι θὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 2 καὶ 4, πλὴν ἐκαστον συμβαλλόμενον Κράτος θὰ δύναται νὰ ἀπαλλάσῃ τῆς ὑποχρεωτικῆς πλοηγίας τοὺς ὁρισμένους τεχνικοὺς ὁδούς πληροῦντας ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

Ἐκαστον συμβαλλόμενον Κράτος δικαιούται κατὰ τὴν ὑπογραφήν ἢ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς παρούσης συμβάσεως νὰ δηλώσῃ ὅτι ἐπιφυλάσσει τὸ δικαίωμα, ὅπως συμφώνως πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ νομοθεσίαν καὶ ἐμπνεόμενον κατὰ τὸ δυνατόν ἐν τῶν ὁρῶν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐπιτρέπῃ τὴν μεταφορὰν μεταναστῶν μόνον εἰς τὰ ὑπὸ αὐτοῦ, ὡς πληροῦντα τοὺς κατὰ τὴν προσηγουμένην νομοθεσίαν ἀπαιτούμενους ὁδούς δι' ἀδειῶν ἐφωδιασμένα πλοῖα.

Τὰ δι' ἀδειῶν μεταφορὰς μεταναστῶν ἐφωδιασμένα πλοῖα θὰ ἀπολαύσιν ἐν πᾶσι τοῖς θαλασσίοις λιμένι ὅλων τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προβλεπομένων πλεονεκτημάτων.

Ἄρθρον 13.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἐφαρμόζεται ἐπὶ παντὸς πλοίου, εἴτε

εις ιδιώτας, είτε εις δημοσίας ομάδας, είτε εις τὸ Κράτος ἀνήκοντος.

Οὐχ' ἤττον οὐδαμῶς ἀφορᾷ εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα, τὰ χρησιμοποιούμενα δι' ἀστυνομικὰς ἢ διοικητικὰς ὑπηρεσίας καὶ ἐν γένει δι' ἐκτέλεσιν οἰονδήποτε δημοσίας ὑπηρεσίας τοιαύτα, οὐδ' εἰς οἰονδήποτε ἄλλο πλοῖον, ἀποκλειστικῶς χρησιμοποιοῦμενον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τῶν ναυτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ἀερωαυτικῶν δυνάμεων Κράτους τινός.

Ἄρθρον 14.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς οὐδαμῶς ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀλιευτικὰ πλοῖα καὶ τὰ ἀλιεύματα αὐτῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἐὰν διὰ συνθήκης, συμφάσεως ἢ συμφωνίας συμβαλλόμενον τι Κράτος παράσχωι δικαιώματά τινα εἰς ἕτερον Κράτος ἐν ὁρισμένη ζώνῃ ἐνὸς τῶν θαλασσίων αὐτοῦ λιμένων, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς διαμετακομίσεως τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ Κράτους τούτου ἢ κατεσθυνομένων πρὸς αὐτὸ ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν, οὐδὲν ἕτερον συμβαλλόμενον Κράτος θὰ δύναται, ἐπωφελοῦμενον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, νὰ διεκδικήσῃ ἀνάλογα δικαιώματα.

Πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος, ἀπολαύον τοιούτων δικαιωμάτων ἐν θαλασσίᾳ λιμένι συμβαλλομένου ἢ μὴ Κράτους τινός, ἀφείλει νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τρόπον τοῦ μεταχειρίζεσθαι τὰ μετ' αὐτοῦ ἐμπορευόμενα πλοῖα, ὡς καὶ τὰ ἐμπορεύματα καὶ τοὺς ἐπιβάτας αὐτῶν.

Πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος ὑποχρεοῦται, παρέχον τοιαῦτα δικαιώματα εἰς μὴ συμβαλλόμενον Κράτος, ὅπως διὰ τῆς πρὸς τοῦτο καταρτιζομένης συμφωνίας ἐπιβάλλῃ αὐτῷ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τρόπον τοῦ μεταχειρίζεσθαι τὰ μετ' αὐτοῦ ἐμπορευόμενα πλοῖα, ὡς καὶ τὰ ἐμπορεύματα καὶ τοὺς ἐπιβάτας αὐτῶν.

Ἄρθρον 16.

Ἐξαίρετικῶς καὶ δι' ὡς ἐνεστί βραχὺ χρονικὸν διάστημα ἐπιτρέπεται ἡ διὰ γενικῶν ἢ ἐιδικῶν μέτρων, λαμβανομένων ὑπὸ συμβαλλομένου τινός Κράτους ἐν ὧραις σιβαρῶν γεγονότων, δυνάμενων νὰ θέσωσιν ἐν κινδύνῳ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους ἢ ζωτικὰ τῆς χώρας συμφέροντα, παρέκκλισις ἀπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 2 ἕως 7 συμπεριλαμβανομένου, ἐξυπακουομένου ὅτι αἱ ἀρχαὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ θὰ τηρῶνται ὅσῳ τὸ δυνατόν περισσότερον.

Ἄρθρον 17.

Οὐδὲν συμβαλλόμενον Κράτος ὑποχρεοῦται δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν διαμετακόμισιν ταξιδιωτῶν ἢ ἐμπορευμάτων, ὧν ἡ εἴσοδος ἢ εἰσαγωγή εἰς τὰ ἐδάφη αὐτοῦ ἀπαγορεύεται, εἴτε διὰ λόγους δημοσίας ὑγείας ἢ ἀσφαλείας, εἴτε χάριν προφυλάξεως κατὰ τῶν ἀσθενούντων τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς λοιπὰς μὴ διαμετακομιστικὰς μεταφορὰς, οὐδὲν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ὑποχρεοῦται ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν μεταφορὰν ταξιδιωτῶν ἢ ἐμπορευμάτων, ὧν ἡ εἴσοδος, εἰσαγωγή ἢ ἐξαγωγή ἀπαγορεύεται δυνάμει ἐθνικῶν νόμων.

Ἐκαστον συμβαλλόμενον Κράτος δικαιούται νὰ λαμβάνῃ προφυλακτικὰ μέτρα ἐν σχέσει πρὸς τὴν μεταφορὰν ἐπικινδύνων ἐμπορευμάτων ἢ παρομιείας φύσεως τοιούτων, ὡς καὶ μέτρα γενικῆς ἀστυνομίας, συμπεριλαμβανομένης τῆς τῶν εἰσερχομένων ἢ ἐξερχομένων τῶν ἐδαφῶν αὐτοῦ μεταναστῶν τοιαύτης, ἐξυπακουομένου ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα δὲν θὰ συνεπάγονται διακρίσεις ἀντικειμένους εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Οὐδεμία ὡσάυτως διάταξις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀντί-

κεῖται εἰς τὰ μέτρα, ἅτινα οἰονδήποτε τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν εἴνε ἢ θὰ εἴνε τυχὸν ὑποχρεωμένον νὰ λαμβάνῃ, εἴτε δυνάμει γενικῶν διεθνῶν συμφωνιῶν, ὧν μετέχει ὡς συμβαλλόμενον Μέρος, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι συνομολογηθησόμενων τοιούτων, ἰδίᾳ δυνάμει τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν συνομολογηθεσῶν συμφωνιῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐμπορίαν τῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν, τὴν διαμετακόμισιν, τὴν ἐξαγωγήν ἢ τὴν εἰσαγωγήν ἐιδικῆς τινος κατηγορίας ἐμπορευμάτων, ὡς τοῦ ὀπίου ἢ ἐτέρων ἐπιβλαβῶν φαρμάκων, τῶν ὀπλῶν ἢ τῶν ἀλιευτικῶν προϊόντων, εἴτε δυνάμει γενικῶν συμφωνιῶν, σκοποῦσων τὴν πρόληψιν πάσης προσβολῆς τῶν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, φιλολογικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, ἢ συμφωνιῶν περὶ πλαστῶν σχημάτων, πλαστῶν ἐνδείξεων προελεύσεως ἢ ἄλλων μεθόδων τοῦ ἐσθίου ἐμπορίου ἀνταγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 18.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δὲν καθορίζει τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐμπολέμων καὶ τῶν οὐδετέρων ἐν ὧρᾳ πολέμου οὐχ' ἤττον θὰ ἰσχύῃ, ἐν καιρῷ πολέμου, ἐν τῷ μέτρῳ καθ' ὃ θὰ συμβεβιάζεται πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, περὶ ὧν ὁ λόγος.

Ἄρθρον 19.

Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως, ἅμα ὡς αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψωσιν ἢ τοῦλάχιστον κατὰ τὴν λήξιν τῆς ἰσχύος αὐτῶν, ἐπιφέρωσιν εἰς ἐκείνας τῶν συμβάσεων, αἵτινες θὰ ἰσχύουν τῇ 9 Δεκεμβρίου 1923 καὶ θὰ ἀντέβαινον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, πᾶσαν ἀναγκαίαν πρὸς ἐναρμόνισιν αὐτῶν πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας τροποποιήσιν, ἢν θὰ ἐπέτρεπον αἱ γεωγραφικαί, οικονομικαὶ καὶ τεχνικαὶ συνθήκαι τῶν χωρῶν καὶ περιοχῶν, εἰς ἃς ἀφορῶσιν αἱ συμβάσεις αὗται.

Τὸ αὐτὸ δέον γενέσθαι προκειμένου περὶ πρᾶχωρήσεων, συνομολογηθεσῶν πρὸ τῆς 9 Δεκεμβρίου 1923 διὰ τὴν ὀλικὴν ἢ μερικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν θαλασσίων λιμένων.

Ἄρθρον 20.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς οὐδαμῶς συνεπάγεται τὴν ἀνάληψιν ἐν ἰσχύϊ μειζόνων εὐκολιῶν, παρασχεθεῖσων διὰ τὴν χρῆσιν τῶν θαλασσίων λιμένων, ὑπὸ ὅρους συμβεβιαζομένου πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Κανονισμοῦ, οὐδὲ τὴν εἰς τὸ μέλλον παρεχὴν τοιούτων εὐκολιῶν κωλύει.

Ἄρθρον 21.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς διατάξεως τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 8, αἱ διαφοραὶ, αἵτινες ἤθελον ἀναφυῇ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν περὶ τὴν ἐρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, θὰ λύωνται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

Ἐὰν ἡ διαφορά δὲν δύναται νὰ λυθῇ εἴτε ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Μερῶν, εἴτε διὰ παντὸς ἄλλου μέσου φιλικῶς διακανονισμοῦ, τὰ ἀντιμαχόμενα μέρη θὰ δύνανται πρὶν ἢ προσφύγωσιν εἰς οἰονδήποτε διαιτητικὴν διαδικασίαν ἢ δικαστικὴν διευθέτησιν νὰ ὑποβάλωσι τὴν διένεξιν ὅπως γνωμοδότησῃ ἐπ' αὐτῆς εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὡς συμβουλευτικὸν καὶ τεχνικὸν τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπὶ ζητημάτων συγκοινωνιῶν καὶ διαμετακομίσεως, ἐγκλιτεσθαι ἐν ὄργανον. Ἐν κατεπειγυύσαις περιπτώσεσι μία προκαταρκτικὴ γνωμοδότησις θὰ δύναται νὰ συστήσῃ τὴν λήψιν παντὸς προσωρινοῦ μέτρου, σκοποῦντος ἰδίᾳ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν διεθνή συναλλαγὴν ὅλων τῶν εὐκολιῶν, ὧν αὕτη ἀπῆλθε πρὸ τῆς πράξεως ἢ τοῦ γεγονότος, ὅπερ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν διένεξιν.

Ἐὰν ἡ διαφορά δὲν λύηται κατὰ μίαν τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἐδαφίῳ προεκτεθεισῶν διαδικασιῶν, τὰ συμβαλλόμενα Κράτη θὰ ὑποβάλλωσιν αὐτὴν εἰς διαιτησίαν, ἐκτὸς ἐὰν δι' ἐιδικῆς μεταξὺ αὐτῶν συμφωνίας ἀπεφάσιζαν ἢ ἀποφασί-

συναι να προσφύγουν ενωπιον του Δικαρκού Δικαστηρίου Διεθνούς Δικαιοσύνης.

Άρθρον 22.

Υποχλωμένως της υποθέσεως εις το Διεθνές Δικαστήριον Διεθνούς Δικαιοσύνης, τούτο θα δικάζη κατὰ τους όρους του άρθρου 21 του Κανονισμού αυτού.

Εν περιπτώσει δικιτηρίας, και εφ' όσον δεν έχει άλλως απεικασθή υπό των ενδιαφερουμένων Μερών, έχαστον τούτων θα διοριζή εν δικιτηρίη του τρίτου μέλους του δικιτηρικου δικαστηρίου εκλεγμένου υπό των δικιτηρών. ή, εάν δεν επέρχεται συμφωνία μεταξύ αυτών, διοριζομένου υπό του Συμβούλου της Κοινωνίας των Εθνών εκ του κατ'όλου των δια τας εν άρθρου 21 του Κανονισμού του Δικαρκού Δικαστηρίου Διεθνούς Δικαιοσύνης μνημονευόμενης υποθέσεως συγκλονωνιών και δικαστακρίσεως άρροδιων παρέδρων. Εν τή τελευταία περίπτωση, το τρίτον μέλος θα εκλέγεται συμφώνως προς τας διατάξεις του προτελευταίου άρθρου του άρθρου 4 ή του πρώτου άρθρου του άρθρου 5 του Καταστατικού της Κοινωνίας των Εθνών.

Το δικιτηρικόν δικαστήριον δικάζει επί τη βάσει κοινής συμφωνίας των ενδιαφερουμένων μερών κατ'επιζωμένους συνυποσχετικου. Εάν τα διαμαχόμενα μέρη δεν συμφωνώσι, το δικιτηρικόν δικαστήριον κατ'επιζωμένους κατὰ παμψηφίαν το συνυποσχετικόν, κατόπιν εξέτασεως των υπό των μερών διατυπωμένων αξιώσεων, εάν δεν επιτυγχάνεται παμψηφία, το Συμβούλιον της Κοινωνίας των Εθνών άποφασίζει συμφώνως προς τους υπό του προηγούμενου άρθρου προδλεπομένους όρους. Εάν δεν όρίζεται διαδικασία εν τω συνυποσχετικώ, καθορίζει κατόπιν το δικιτηρικόν δικαστήριον.

Δικαρκούσης της δικιτηρικης διαδικασίας και εφ' όσον δεν αντιτίθενται οι όροι του συνυποσχετικου, τα διαμαχόμενα μέρη αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν να υποτάσσονται τω δικαρκεί δικαστηρίω διεθνούς δικαιοσύνης πών διεθνούς δικαίου ή νομικής έρμηνείας του παρόντος Κανονισμού ζήτημα, ούτινος την προεισχωρικην λύσιν, επί τη αίτήσει του πέτερου των μερών, το δικιτηρικόν δικαστήριον θα έκρινεν άναγκάσαν δια τόν διακανονισμόν της διενέξεως.

Άρθρον 23.

Εξυπακούεται ότι σκοπός του παρόντος Κανονισμού δεν δύναται θυνάμει ούδεμιός έρμηνείας αυτού να θεωρηθή ότι είναι ή ρύθμισις, ύφ' οίανδήποτε έννοιαν, δικαιομάτων και υποχρεώσεων ύφισταμένων μεταξύ χωρών, άποτελουσών τμήμα ή διατελουσών υπό την προστασίαν ενός και του αυτού κυρίαρχου Κράτους, ανεξαρτήτως εάν, κατ' ίδίαν λαμβάνονται, αι χώραι αυτές συγχωνύσι συμβαλλόμενα ή μη Κράτη.

Άρθρον 24.

Ούδεμία των διατάξεων των προηγούμενων άρθρων δύναται έρμηνευομένη να θεωρηθή ότι προσβάλλει, ύφ' οίανδήποτε έννοιαν, τὰ δικαιώματα και τας υποχρεώσεις των συμβαλλομένων Κρατών υπό την ιδιότητα αυτών ως μελών της Κοινωνίας των Εθνών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κείμενα των άρθρων του περί διεθνούς καθεστώτος των Σιδηροδρομικών γραμμών Κανονισμού και των προς αυτά συναφών διατάξεων του πρωτοκόλλου υπογραφής.

Άρθρον 4.

Αναγνωρίζοντας την ανάγκην της εις την εκμετάλλευσιν των σιδηροδρομικών παροχής έπαρκους προς εξυπηρέτησιν των πολυσυνθέτων άναγκών της διεθνούς συναλλαγής ελαστικότητας, τα συμβαλλόμενα Κράτη προστίθενται να διατηρήσωσιν άπρόσβλητον την έλευθερίαν της εκμεταλλεύσεως ταύτης έπαγρυπνούντα άμα, ίνα μη ή περί της ό λόγος έλευθερία άσκηται κατὰ τρόπον επιζήμιον δια την διεθνή συναλλαγήν.

Αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν να παρέχωσιν ίκανάς εις καλίαν εις την διεθνή συναλλαγήν και να μη καθιστώσι διακρίσεις δυσμενείς έναντι των άλλων συμβαλλομένων Κρατών, των ίπνηκών ή των πλείων αυτών.

Η έφαρμογή των πλεονεκτημάτων των άπορρεδντων εκ των διατάξεων του παρόντος άρθρου δεν περιορίζεται εις τας ύφ' άνάς μοναδικού συμβολικού διαπομένους μεταφοράς, επεκτείνεται ως εκ τούτου εις τας υπό των άρθρων 21 και 22 του παρόντος Κανονισμού προδλεπομένους τοιαύτας, υπό τους εν αυτοίς διατυπωμένους όρους.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμεραν εκδοθείς, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τή 13 Φεβρουαρίου 1929.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ο επί των Ναυτικών Υπουργός

Π. Αργυρόπουλος

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 15 Φεβρουαρίου 1929.

Ο Υπουργός της Δικαιοσύνης

Π. Πετρίδης

(3)

Περί ίδρύσεως αὐτονόμου οργανισμού άγροτικής πίστωσης εν Κερκύρα.

Νόμος 3908

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας ύπ' όψει το άρθρον 75 του Συντάγματος, εκδίδομεν τόν έπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα υπό της Βουλής.

Σύνθεσις και σκοπός του οργανισμού.

Άρθρον 1.

Συνιστάται εν Κερκύρα αυτόνομος οργανισμός άποτελών ίδιον νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, έδρευον εν τή πρωτεύουσά της νήσου και ένεργούν υπό την έπωνυμίαν «Αυτόνομος Οργανισμός Αγροτικής Πίστωσης Νήσου Κερκύρας». Κατωτέρω Αυτόνομος Οργανισμός Αγρ. Πίστωσης Νήσου Κερκύρας θα αναφέρεται ως ΑΟΑΠ.

Άρθρον 2.

Σκοπός του «Αυτόνομου Οργανισμού της Αγροτικής Πίστωσης Νήσου Κερκύρας» είναι :

Α') Η έξυγίανσις, όργάνωσις και ή περαιτέρω άσκησις της άγροτικής πίστωσης εν τή νήσω Κερκύρα προς ενίσχυσιν και βελτίωσιν της γεωργικής και κτηνοτροφικής παραγωγής.

Β') Ο διακανονισμός δια μακροπροθέσμου τοκοχρεωλυτικής έξοφλήσεως των μέχρι της επιψήφισεως του παρόντος νόμου ύφισταμένων προς την Εθνικήν Τράπεζαν της Ελλάδος συμφώνως προς τὰ διεύλια της χρεών, όφειλομένων είτε υπό των τριών Ενώσεων Συν)σμών των ύφισταμένων σήμερον εν Κερκύρα, είτε υπό των Γεωργ. Συνεταιρισμών, είτε υπό των συνεταίρων των Συνεταιρισμών, είτε υπό μη συνεταρισμένων άγροτών της νήσου.

Κατωτέρω αι τρεις Ενώσεις Γεωργ. Συν)σμών της Κερκύρας ήτοι: α') ή Κεντρική Τράπεζα Συν)σμών Κερκύρας β') ή Γεωργική Πιστωτική και Προμηθευτική Ενωσις

Συνεταιρισμῶν Κερκύρας ἢ «Δήμητρα» καὶ γ') ἡ Γεωργικὴ Συνεταιρικὴ Τράπεζα Νομοῦ Κερκύρας θ' ἀναφέρονται ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διὰ τῆς φράσεως «Αἱ Ἐνώσεις τῶν Συνεταιρισμῶν».

Ἄρθρον 3.

Εἰδικώτερον οἱ ἀνωτέρω σκοποὶ ἐπιδιωχθήσονται κατὰ τὰ κάτωθι:

α') Γεωργικὴ ἔρευνα τῆς νήσου καὶ στάθμισις τῶν κατευθύνσεων καὶ ἀποδόσεων τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ παραλληλισμοῦ καὶ τῆς συνεργασίας τῶν σχετικῶν συντελεστῶν ἐν προκειμένῳ διὰ τὴν ρυθμικὴν ἐνίσχυσιν καὶ προαγωγὴν αὐτῆς.

β') Χορήγησις ὑπὸ εὐνοϊκοῦς ὁρους καὶ τόκους δανείων διὰ συνήθεις καλλισεργητικὰς ἀνάγκας διετούς κατ' ἀνώτατον ὅριον προθεσμίας καὶ δανείων βελτιώσεως κτημάτων ἢ προμηθείας γεωργικῶν εἰδῶν, μηχανημάτων κλπ. πρὸς ἱδρυσιν ἐλαιουργείων μέσης προθεσμίας (4 — 6 ἐτῶν) διὰ γεωργικῶν ἐνεχυρογράφων ἢ συμβολαίων ἐπὶ ὑποθήκῃ τῶν κτημάτων τῶν δανειζομένων καὶ ἐνεχυρίσεως τῆς ἐσοδείας αὐτῶν, ὡς καὶ δανείων διὰ γεωργικὰς καὶ κτηνοτροφικὰς ἐπιχειρήσεις.

γ') Προμήθεια καὶ ἐμπορία πρὸς διαθέσιν εἰς τὸν γεωργικὸν πληθυσμὸν τῆς νήσου ὑπὸ εὐνοϊκοῦς διὰ τούτων ὁρους λιπαρμάτων, ἀραβοσίτου, θείου καὶ θεικοῦ χαλκοῦ, μελάσσης, βακαλάου καὶ λοιπῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, γεωργικῶν εἰδῶν καὶ ἀντικειμένων ἐν γένει. Διὰ πάσης τὰς ἐργασίας ταύτας καλοῖσθαι ὅποτε ἄλλας ἐν τῷ παρόντι καθοριζόμενας δύναται ὁ Α.Ο.Α.Π. νὰ συμβάλλῃται μεθ' οἷσθαι ποτε Τραπεζιτικοῦ ἱδρύματος παρέχοντος τοὺς εὐνοϊκώτερους ὁρους.

δ') Μελέταις φύσεως ὑδραυλικῆς καὶ ἐκτελέσεις τούτων, ὅπως δι' ἀρτεσιανῶν φρεάτων ἢ ἄλλων παρεμφερῶν ἔργων ἀποκτῆσιν ὕδωρ τὰ στερούμενα τούτου χωρία τῆς νήσου.

ε') Ἐπιστημονικὴ καταπολέμησις τῶν νόσων τῶν διαφόρων δένδρων, φυτειῶν καὶ κτηνῶν καὶ σύστασις ὑποδειγματικῶν Σταθμῶν καὶ φυτωρίων ὡς καὶ ἀσφάλισις κατὰ νόσων, θεομητιῶν ἢ ἐπιζωοτικῶν.

στ') Κατάργησις, ἐκκαθάρισις (οἰκονομικῇ, διοικητικῇ, ἐσωτερικῇ κλπ.) καὶ ἀναδιοργάνωσις τῶν ἐν τῇ Νήσῳ γεωργικῶν συνεταιρικῶν ὁργανώσεων παντὸς βαθμοῦ καὶ πάσης μορφῆς.

ζ') Ἐκκαθάρισις, ἀναδιοργάνωσις καὶ ἀνανέωσις τῶν ὑφισταμένων συνεταιρικῶν ἐλαιουργείων καὶ ταξινόμησις αὐτῶν χωρικῶς κατὰ περιφερείας καὶ ἀπὸ ἀπόψεως μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐλαιοκομικῆς παραγωγῆς ἐκάστης περιφερείας τῆς νήσου ἢ τῆς καλλιτέρας καὶ συμφερωτέρας ἀποδόσεως.

η') Προώθησις καὶ διαπαιδαγώγησις τῆς συνεταιρικῆς ὁργανώσεως τῶν χωρικῶν πρὸς τὴν κοινὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἐλαίων καὶ τῶν ὑποπροϊόντων αὐτῶν καὶ κοινὴν καθ' ἑκάστον (Συν)σμὸν ἀποθήκευσιν καὶ πώλησιν τοῦ παραγομένου ἐλαίου καὶ τῶν ὑποπροϊόντων αὐτοῦ μέσῳ τῆς Ἑταιρείας Γεν. Ἀποθηκῶν καὶ παραρτημάτων αὐτῆς ἱδρυμένων καθ' ὅλην τὴν νήσον ἢ καὶ ἄλλως, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐνείας ρυθμίσεως τῆς προσφοράς πρὸς τὴν ζήτησιν τῶν προϊόντων τούτων καὶ τῆς προστασίας τῶν τιμῶν τοῦ ἐλαίου ἰδίᾳ.

θ') Χορήγησις δανείων ἐπὶ ἐνεχυρῷ ἐλαίου ἢ ἄλλων γεωργικῶν προϊόντων καὶ μηχανημάτων ὑπὸ εὐνοϊκοῦς ὁρους.

ι') Μεταβίβασις πρὸς τὸν «Αὐτόνομο» Ὀργανισμὸν Ἀγροτικῆς Πίσσεως» τῶν πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς τὰς ὑφισταμένας ἐν τῇ νήσῳ τρεῖς Ἐνώσεις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ὡς καὶ πρὸς τοὺς Γεωργικοὺς Συνεταιρισμοὺς ὑπαρχουσῶν ἐνωσθῆ ποτε οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων τῶν συνεταίρων ἢ μὴ τοιούτων, κατὰ τὰ δι' ἰδιαιτέρως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορισθησόμενα ἐν ταῖς λεπτομερείαις τῶν, καὶ ἐπιδιώξεις τῆς εἰσπράξεως τούτων ὑπὸ τοῦ

Α.Ο.Α.Π. διὰ τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων τῶν ὑποχρεῶν εἰς προθεσμίας κανονισθησόμενας.

κ') Σύναψις δανείων μετὰ Πιστωτικῶν ἱδρυμάτων καὶ ἄλλων νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων πρὸς ἐπιδίωξιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν.

Τρόπος διακανονισμοῦ χρεῶν.

Ἄρθρον 4.

Δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅπως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συμπράττοντος προέλθῃ εἰς ὑπογραφήν εἰδικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῷ τέλει, ὅπως ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μεταβιβάσῃ εἰς τὸν Α.Ο.Α.Π. τὰς ὑφισταμένας κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ παρόντος νόμου οἰασθῆ ποτε ἀπαιτήσεις τῆς μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων κατὰ τῶν τριῶν Ἐνώσεων τῶν Συνεταιρισμῶν, καθ' ἑκάστην τῶν ἐν τῇ νήσῳ Κερκύρα Συνεταιρισμῶν καὶ καθ' ἑκάστην τῶν συνεταίρων καὶ κατὰ τρίτων ἐν γένει ὁρεσθῆ ποτε ἐκ γεωργοκτηματικῶν χορηγήσεων καὶ τῶν διαδόχων αὐτῶν, ἐκ κεφαλαίων, τόκων, ἐξόδων κλπ.

Ὁ Α.Ο.Α.Π. ἀφ' ἐτέρου ὑποχρεοῦται νὰ ἀναλάβῃ ὡς παθητικὸν τοῦ ἐναντι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τὰς ἐκ τῶν βιβλίων τῆς ἀποδεικνυόμενης καὶ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μεταβιβάσθησόμενης καὶ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀναγνωρίζομένης τοιαύτας ἀπαιτήσεις τῆς, ὡς καὶ τὰς ἐκκαθαρισθησόμενας καὶ τελεσιδίκως ἐπιδικασθησόμενας τοιαύτας ἄλλων προσώπων, καθὼς καὶ ὅσας νομίμως ἀποδεικνυόμενης ἤθελεν ἀναγνωρίσῃ οὗτος, ὑποχρεούμενος νὰ ἐξοφλήσῃ ταύτας διὰ τακτικῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἐντὶς μιᾶς τοιαυτοῦς κατ' ἀνωτάτων χρονικῶν ὁρίων ἐπὶ τῶν 5 ο/ο καὶ χρεωλυτικῶν καθορισθησόμενων διὰ τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως. Καθορίζεται ἐν ταύτῃ ὅτι ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ἡ ἐξοφλήσις ὑπὸ τοῦ Α.Ο.Α.Π. τῶν τελεστικῶν τούτων ἀπαιτήσεων τρίτων, πλην τῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, θέλει ἐνεργηθῇ ἐπὶ τῇ βᾶσει μόνον τοῦ πραγματοποιηθησόμενου ἐνεργητικοῦ ἐκάστης ὑποχρεῶν ἐκ τῶν τριῶν Ἐνώσεων Συνεταιρισμῶν καὶ κατ' ἀναλογίαν πρὸς ἀκέραιον τὸ παθητικὸν ἐκάστης, τῶν τριῶν τούτων Ἐνώσεων Συνεταιρισμῶν θεωρουμένων δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ὡς ἐν πτωχεύσει διατελουσῶν. Πρὸς ἐξακρίβωσιν ὁμῶς τοῦ μεγέθους τοῦ παθητικοῦ ἐκάστης Ἐνώσεως θέλουσιν ὑπολογισθῇ εἰς τὸ ἀκέραιον αἱ ἀπαιτήσεις τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῷ τέλει ἵνα συμμετᾶσθαι οἰσθῆ ποτε τρίτος τοῦ πραγματοποιηθησόμενου ἐνεργητικοῦ κατὰ τὴν εἰς αὐτὸν ἀνῆκουσαν ἀναλογίαν.

Εἰδικῶς διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς πληρωθησόμενης χρεωλυτικῆς δόσεως, οἱ ὁρεσθῆ ποτε καὶ μὴ λογισθέντες τόκοι, ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστης ἀπαιτήσεως μέχρι τῆς μεταβιβάσεως αὐτῆς εἰς τὸν Α.Ο.Α.Π. ἵνα περιληφθῶσιν εἰς τὸ ὁρεσθῆ ποτε καὶ λογισθῶσιν πρὸς 5 ο/ο ἐτησίως ἀνευ ἀναιτισμοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν Α.Ο.Α.Π. μεταβιβάζεται αὐτοδίκως ὡς ἔχει σήμερον τὸ ἐνεργητικὸν ὅλων τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν τῆς νήσου καὶ τῶν τριῶν Ἐνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν. Οὗτος δὲ μόνον δικαιοῦται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν αὐτοῦ δι' εἰσπράξεως τῶν ἀπαιτήσεων ἐκ δανείων, ὑποχρεώσεων καὶ εὐθύνης τῶν μελῶν συνεταίρων ἢ συνεταρισμῶν, εὐθύνεται ὁμῶς ἀπέναντι τῶν τρίτων μόνον διὰ τὸ πᾶν τὸ ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως ταύτης προσερχόμενον καὶ πραγματοποιούμενον.

Καὶ πρὸς τὸ ὑπόλοιπον πᾶν τὸν μετενεχθεῖσιν ἐκ τῆς Credito Italiano Τεργέστης καὶ Banca Popolare Fiumana εἰς τὸ ἐν Κερκύρᾳ Ὑποκατάστημα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος λιρῶν Ἰταλίας ἐκτὸν τεσσάρων χιλιάδων τριακοσίων μιᾶς (104.301) καὶ λιρῶν Ἀγγλίας χιλίων τριακοσίων εἴκοσι καὶ ὀκτώ τριῶν σελινίων (£ 1320.13.—) καὶ δεκατριῶν τριῶν χιλιάδων διακοσίων ἐξομῆκοντα τεσσάρων καὶ 42.00 (3.274.42) ὅπερ ὑπόλοιπον θὰ προκύψῃ μετὰ τὴν ἀφίεσιν τῶν δαπανῶν αἰτινες ἐγένοντο ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀναγράφονται λεπτομερῶς

Τὸ τίμημα ἢ πλειστηρίασμα κατετίθετο παρὰ τῷ Αἰσ. ὅστις ἐξ ἄλλου λαμβάνει τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ ἅμα τῇ κατεβολῇ ἢ ἐπὶ συμφύρασμα. τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἀποδίδεται τῷ ἑκτελέτῃ, ἢ ἐὰν ἐγένοντο ὀφειλέται πιστωτῶν, μάλιστα κατὰ στοιχίαν ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

"Αρθρον 13.

Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ ἀκινήτων ἐνυποθήκων τῶν ΑΟΑΠ ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βράσει τοῦ θανειακοῦ ἢ τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς ἀπαιτήσεως ἐγγράφου, ἀποτελοῦντος τίτλον ἐκτελεστέον ἄνευ οἰκονομικῆς περιγραφῆς τύπου ἐκτελέσεως, ἀρχεῖται δὲ δι' ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν. περιεχομένης περιληψὶν τοῦ τοιοῦτου ἐγγράφου μετὰ μνείας ἰδίᾳ τοῦ ὀφειλέτου ποσού καὶ μετὰ περιγραφῆς τοῦ ἐνυποθήκου ἀκινήτου ἐπιδιδόμενης τῷ ὀφειλέτῃ ἢ τῷ συνυποχρέω καὶ τῷ τρίτῳ δικαχτόχῳ. Ἡ ἐπιταγὴ ἔχει τῇ ἐπιδόσει ἐνγράφεται αἰτήσαι τῆς ἐπισπευσμένης εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων, κατατιθεμένου ἀντιγράφου τῆς παρὰ τῷ υποθηκοφύλακι, ἢ δὲ τοιαύτης ἐγγραφῆς ἰσχύει ὡς ἀναγκαστικὴ κινήσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμοζόνται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 58—67 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Νομ. Δ. περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀκινήτων ἑταίρειων.

"Αρθρον 14.

Διὰ πάσιν αἰτήσιν τῆς ἐπὶ ἀναφορᾷ δικαχτίας ἢ δίχην περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀρμόδια εἶναι ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν Κερκύρας ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀνπληρωτής.

"Αρθρον 15.

Τὰ θάνεια καὶ ἀποδεικτικὰ τῶν ἀπαιτήσεων ἐγγράφα καὶ τὰ τῆς προδικασίας καὶ δικαχτίας τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως καὶ τὰ δικόγραφα πάσης τοῦ ΑΟΑΠ ἢ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ οἰουδήποτε δίχης σχετιζομένης μετὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ μνημονευόμενας ἀπαιτήσεις, ὡς καὶ πάντα ἐν γένει τὰ ἐγγράφα τὰ σχετιζόμενα μετὰ τὰς ἐργασίας τοῦ ΑΟΑΠ ὡς καὶ αἱ μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς Συμβάσεις καὶ παντὸς τρίτου συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου. μόνον δὲ τὸ ἐγγράφον τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως πλειστηριασμοῦ κινήτων καὶ ἀκινήτων γράφεται ἐπὶ ἀνάλογικου χαρτοσήμου τῆς κλίμακας τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ κώδικος περὶ τελῶν χαρτοσήμου. ὁ δὲ συμβολαιογράφος καὶ ὁ κλητὴρ δικαιοῦνται νὰ λάβωσι τὸ ἀνάλογον αὐτοῖς ποσὸν ἐκ τοῦ χαρτοσήμου. ὅπερ ἄλλως θὰ κατηνάλισκτο.

Ὁ ΑΟΑΠ ἀποτελὼν κοινωφελὲς νομικὸν πρόσωπον δὲν ὑπόκειται εἰς φόρους οὔτε εἰς ταχ'ικὰ, τηλ'ικὰ ἢ ἄλλα τέλη.

Ὁ ΑΟΑΠ ἀπολαμβάνει ὅλων τῶν ἀτελειῶν τῶν καθοριζομένων ὑπὲρ τῶν Συνεταιρισμῶν δυνάμει τοῦ νόμου 602 καὶ τοῦ ἀπὸ 15 Διέριου 1928 Προεδρικοῦ Διατάγματος ὡς καὶ τῶν τυχόν καθορισθησμένων διὰ μεταγενεστέρων Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

"Αρθρον 16.

Πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενα δικόγραφα καὶ ἐπιταγὴ καὶ ἐκθέσεις κατασχέσεων καὶ προγράμματα πλειστηριασμοῦ καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἐπιδοτέα ἐγγράφα δύνανται νὰ ἐπιδοθῶσι κατ' ἀπόλυτον ἐπιλογὴν καὶ κρίσιν τοῦ ΑΟΑΠ εἴτε διὰ δικαστικὸν κλητῆρος εἴτε διὰ τοῦ ταχυδρομείου, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 3—7 τοῦ ἀπὸ 25 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. περὶ ἐπιδόσεως πολιτικῶν δικογράφων διὰ τοῦ ταχυδρομείου καὶ ὁρισμοῦ δικαιωμάτων τῶν ταχυδρομικῶν διανομέων.

"Αρθρον 17.

Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ΑΟΑΠ, αἱ κατὰ τ' ἀρθρα 2, 3 καὶ 5 τοῦ παρόντος νόμου εἰς αὐτὸν μεταβιβασθησόμεναι, ὡς καὶ αἱ ἐναντὶ αὐτῶν ὀφειλόμεναι δόσεις καὶ αἱ μέλλουσαι τοιαῦται καὶ ἐν γένει πάσαι αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ΑΟΑΠ εἰσπράττονται διὰ πάντων τῶν ἀναγκαστικῶν μέσων καὶ διὰ προσωπικῆς κινήσεως ἐπὶ τῇ βράσει πίνακος ὑποβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ΑΟΑΠ κατὰ τὸν ὀφειλέτου καὶ παντὸς συνυποχρέου εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς ἑδρας τοῦ ΑΟΑΠ, περιέχοντος τὸ ποσὸν ἐκάστης τοιαύτης ἀπαιτήσεως ἢ δόσεως μετὰ μνείας τοῦ χρεωστικοῦ τίτλου ἢ τῆς αἰτίας ἐξ ἧς προέρχεται ἡ ἀπαιτήσις. Ὁ Εἰρη-

νοδίκης κηρύσσει ἐκτελεστέον τὸν πίνακα ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς διὰ πράξεως τοῦ ἐφ' ἁπλοῦ, δι' ἧς ἀπαγγέλλεται καὶ προσωπικῇ κινήσει κατὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ παντὸς συνυποχρέου, ἐκτελεῖται δὲ ὁ πίναξ οὗτος μετὰ τῆς πράξεως τοῦ Εἰρηνοδίκου ἄνευ περιοχῆς τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἄνευ ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς.

Ἐν περιπτώσει μὴ πλήρους ἐκανοποιήσεως τῆς ἀπαιτήσεως ἢ δόσεως τοῦ ΑΟΑΠ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ ΑΟΑΠ τῷ αὐτῷ Εἰρηνοδίκῃ πίναξ κατανομῆς τῆς τοιαύτης ἀπαιτήσεως ἢ δόσεως μετὰ τῶν συνεταίρων κατὰ λόγον τῆς εὐθύνης ἐκάστου τούτων κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω δικαχτικῶν, κηρυσσόμενος ἐκτελεστέος ἢ ἐκτελούμενος ὡς ἂν δι' ὅλων τῶν ἀναγκαστικῶν μέσων.

Πάντως τὸ βρῦνον ἕκαστον συνεταῖρον ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς ἀνελημμένης ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Συνεταιρισμῷ εὐθύνης.

"Αρθρον 18.

Τιμωρεῖται ἐγκλήσει τοῦ ΑΟΑΠ διὰ φουλακίσεως ἐνὸς μέχρ' δέκα μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρ' δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν:

Πᾶς ὀφειλέτης ἢ συνυποχρέως ἢ φύλαξ, ὅστις ἐν γνώσει ὁπωσδήποτε κατέστρεψεν ἢ ἐδάχεν οἰονδήποτε τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐνεχυριζομένων εἰς τὸν ΑΟΑΠ πραγμάτων, ἢ ἀντικατέστησε ταῦτα δι' ἄλλων ἢ κατηνάλωσεν ἢ ἐξεποίησεν ἢ ἀπέκρυψε ταῦτα, ὡς καὶ ὁ ἐν γνώσει ἀποκτήσας αὐτὰ ἀσχέτως ἐὰν ἐκ τῶν τοιούτων ἀδικημάτων προήλθε τῷ ΑΟΑΠ ζημία.

Πᾶς ὀφειλέτης ὅστις ἐκ δόλου ἢ ἀμελείας δὲν προσέβη εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων ὧν αἱ ἐσοδαῖσι τυγχάνουσι κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐνεχυριάζεσθαι.

Ἡ ἐκτελεστικὴ τοῦ ΑΟΑΠ αἰρεῖ τὸ ἀξιόποιον ἐφ' ὅσον εἰς τὴν τοιαύτην ἄρσιν συγκατατεθῇ καὶ ὁ ΑΟΑΠ.

Πᾶσι αἱ ὡς ἄνω παραβάσεις εἰσάγονται καὶ ἐκδικάζονται τὴν πρώτην δικάσμον μετὰ εἰκοσιν ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐγγειρίσεως τῆς ἐγκλήσεως ἄνευ προδικασίας, δύναται δὲ ὁ ΑΟΑΠ νὰ παραστή καὶ ὡς πολιτικὸς ἐνάγων ἐν τῇ ποινικῇ δίχῃ ἐπίσης ἄνευ προδικασίας.

Μεταδικαστικὴ διχτάξις.

"Αρθρον 19.

Ἄμα τῇ κυρώσει τοῦ παρόντος νόμου θεωροῦνται κατηργημέν' ὁ νόμος καὶ οὐσία πάντες οἱ μέχρι σήμερον ἰδρυθέντες καὶ ὑφιστάμενοι ἐν τῇ νήσῳ Κερκύρας Γεώργ. Συν'σμοι πάσης μορφῆς, ὡς καὶ ἑνώσεις τούτων. Τὸ ἐνεργητικὸν καὶ τὸ παθητικὸν τούτων, μεταβιβάζομενον αὐτοδικαίως δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸν ΑΟΑΠ ἐκκαθαρισθῆσεται παρὰ τούτου.

Συνεταιρισμοὶ τῶν ὁποίων τὸ ἐνεργητικὸν κατὰ τὴν ἐλευθερίαν κρίσιν τοῦ ΑΟΑΠ ἤθελε τυχόν ἐκτιμηθῇ ὡς ἀνώτερον τοῦ παθητικοῦ παραμένουν μετ' ἀπόφασιν αὐτοῦ ὡς ὑφιστάνται σήμερον. Ἐν τῇ εἰδικῇ ταύτῃ περιπτώσει κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐνεργητικοῦ δὲν συνυπολογίζεται ἡ εὐθύνη τῶν συνεταίρων. Αἱ οἰκιστικαὶ ἀξιώσεις τρίτων κατὰ τοῦ ΑΟΑΠ ὑποκαθιστάμενοι ὡς ἐκκαθαριστοὶ εἰς τὰ δίκαια καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν τε συνεταίρων καὶ τῶν ἑνώσεων συνεταρισμῶν ὡς καὶ κατὰ τῶν συνεταίρων παραγράφονται μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

"Αρθρον 20.

Καθορίζεται ὅτι καὶ μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀρθρον 19 κατάργησιν τῶν ὑφισταμένων ἐν Κερκύρᾳ Γεωργ. Συνεταιρισμῶν καὶ τῶν ἑνώσεων αὐτῶν ἐξακολουθεῖ παραμένονσα ἰσχυρὰ καὶ ἡ κατὰ τὸ καταστατικὸν ἐκάστης συνεταριστικῆς ὀργανώσεως εὐθύνη τῶν συνεταίρων διὰ τὰ χρέη τοῦ Συνεταιρισμοῦ τῶν ἢ τῆς ἑνώσεως τῶν.

Ἡ ὁρθὴ ἐννοια τῶν ἀρθρῶν 82, 83, 84 καὶ 85 τοῦ νόμου 602 περὶ Συνεταιρισμῶν εἶνε ὅτι τὰ μέλη τῶν Διοικητικῶν

καὶ Ἐποπτικῶν Συμβουλίων τῶν Συνεταιρισμῶν καὶ τῶν Ἑνώσεων αὐτῶν υπέχουσι πλήρη τὴν ἀστικήν πρὸς ἀποζημιώσεις εὐθύνην, ἀσχέτως πρὸς τὴν ἐκθέσιν πάσης ποινικῆς κατ' αὐτῶν διώξεως.

Ἄρθρον 21.

Ἐν τῇ νήσῳ Κερκύρα ἀνατίθεται περαιτέρω ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ διαπαιδαγωγὴ τῶν Γεωργ. Συνεταιρισμῶν εἰς τὸν Α.Ο.Α.Π. Πρὸς τοῦτο μεταβιβάζονται εἰς τὸν Α.Ο.Α.Π. καὶ τὰ ἐξουσιοδοτημένα εἰδικὰ ὄργανα αὐτοῦ τὰ δικαιώματα ἑλέγχου, παρακολούθησας καὶ διαπαιδαγωγήσεως ἐπὶ τῶν συνεταιριστικῶν ὁργανώσεων τῆς νήσου Κερκύρας, ὅσα ἐκ τῶν καίμενων νόμων κέντηται ἡ Ἐποπτεία τῶν Συνεταιρισμῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ὁ ἔλεγχος οὗτος δὲν ἀποκλείει τὸν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου ἀσκούμενον ἔλεγχον.

Τῆς προστασίας καὶ συμμετοχῆς τῶν εὐεργετημάτων τοῦ Α.Ο.Α.Π. ἀπολαύουσιν Συνεταιρισμοὶ καὶ Ἐνώσεις Συνεταιρισμῶν ἐφ' ὅσον ἔτυχον τῆς ἐγκρίσεως αὐτοῦ, ἀπεδίδαντο τὴν ὑπαγωγὴν τῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτοῦ καὶ προηγῆναι γνωμοδότησις τοῦ οἰκείου ἐπόπτου συνεταιρισμῶν τοῦ Α.Ο.Α.Π.

Διοικήσις καὶ Ἐποπτεία.

Ἄρθρον 22.

Ὁ Α.Ο.Α.Π. διοικεῖται ὑπὸ διοικητικοῦ συμβουλίου δεκαμελοῦς, ἀποτελούμενον ἐξ ἐνὸς ἐφέτου ὑποδεικνυμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν Κερκύρας, ὡς προέδρου, ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ὡς ἀντιπροέδρου, ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Α.Ο.Α.Π. ὡς εἰσηγητοῦ μετὰ ψήφου, ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν, ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Νομογεωπόνου Κερκύρας, ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου Κερκύρας, ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Κερκύρας ἐκλεγομένου ἐκάστου παρὰ τοῦ οἰκείου συμβουλίου, καὶ ἐκ 3 εὐποληπτῶν καὶ ἐγκρίτων κτηματιῶν τῆς νήσου μονίμως ἐγκατεστημένων ἐν τῇ νήσῳ Κερκύρας, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν.

Ἡ θητεία τῶν ὡς ἄνω τελευταίων πέντε μελῶν ὀρίζεται τριετῆς.

Κατ' ἐξίχεσιν οἱ πρῶτοι τρεῖς κτηματῖαι διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τιθεμένης ἐν ἰσχύϊ. ἄμ. τῇ λήξει τῆς θητείας τῶν ἢ τῇ πρὸ τῆς λήξεως ταύτης δι' οἰονδήποτε λόγον ἐξέδω των. Παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας διορίζεται μονίμως ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Α.Ο.Α.Π. δικηγόρος Κερκύρας ὑπηρετήσας παρ' Ἐφέταις τοῦλάχιστον ἐπὶ δεκαετίαν, ὅστις παρίσταται κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου γνωμοδοτῶν ἄνευ ψήφου.

Τὸν Διευθυντὴν τοῦ Α.Ο.Α.Π. διορίζει διὰ τὴν πρώτην μόνον πενταετίαν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, περαιτέρω ὅμως, καὶ ἂν οὗτος ἤθελεν ἀποσυρθῆ καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του, ἐκλέγεται καὶ διορίζεται παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Α.Ο.Α.Π.

Ἡ ἀντικατάστασις ἢ ἀνάκλησις τοῦ Διοικ. τοῦ Α.Ο.Α.Π. εἶναι δυνατὴ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου αὐτοῦ λαμβανομένης δι' ἐπὶ τὰ τοῦλάχιστον ψήφων καὶ ἐπικυρουμένης διὰ πρόξενος τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Διευθυντὴς δέον ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ἀνώτερος τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος εὐδοκίμως ὑπηρετήσας παρ' ἀνεγνωρισμένη Τραπεζῇ τοῦλάχιστον ἐπὶ δώδεκα συναπτά ἔτη, δύναται δὲ νὰ προσληφθῇ οὗτος καὶ κατ' ἀπόσπασιν, διατηρῶν ὅλα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ προαγωγῆς, συντάξεως κλπ. παρὰ τῷ Ὁργανισμῷ, εἰς ὃν ἀνήκει. Ὁ Διευθυντὴς ἔχει τὴν γενικὴν

δουλοσύνην τῶν ἐργασιῶν τοῦ Α.Ο.Α.Π. καὶ ἐκπροσωπεῖ αὐτὸν ἀπέναντι τρίτων καὶ ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν.

Τὴν μισθοδοσίαν καὶ τὰς ἀποζημιώσεις τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου ὀρίζει τὸ Δ. Συμβούλιον.

Τὸς ὑπάλληλους τοῦ Α.Ο.Α.Π. διορίζει, προάγει ἢ ἀπολύει καὶ κανονίζει τὰ προσόντα καὶ τὴν μισθοδοσίαν τὸ Διοικ. Συμβούλιον μόνον κατόπιν προτάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Α.Ο.Α.Π. κατὰ τὰ δι' εἰδικῶ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ καθορισθέντα.

Οὐδεμίαν χορήγησις δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἂν δὲν συγχάνῃ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Α.Ο.Α.Π. Τὸν Διευθυντὴν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ὑποδεικνυόμενον. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου παύει αὐτοδικαίως ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Συνεταιρισμῶν ἢ τῶν Ἑνώσεων τούτων τῆς νήσου Κερκύρας εἰς οἰκισθῆναι ἐπιτροπὰς, συμβούλια, ὁργανώσεις καὶ ἰδρύματα. Εἰς ταῦτα ὅα συμμετέχη ὁ Α.Ο.Α.Π. διὰ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ ἢ διὰ τοῦ ὑπὸ τούτου διοριζομένου πρῶτου.

Ἄρθρον 23.

Πρὸς παρακολούθησιν καὶ ἔλεγχον τῶν πράξεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Α.Ο.Α.Π. κατὰ πόσον αὐτὸς εὐρίσκονται ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου τιθεμένων ὁρίων καθίσταται τριμελὲς Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν Κερκύρας ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν Κερκύρας, τοῦ Νομάρχου Κερκύρας καὶ ἐνὸς μέλους διοριζομένου ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τρία ἔτη.

Ἄρθρον 24.

Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ἐποπτικοῦ διὰ τὴν ἀνατεθειμένην αὐτοῖς ὑπηρεσίαν διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθορισθῆναι διὰ Π. Διατάγματος προκηλούμενου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 25.

Αἱ λεπτομέρειαι περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου ὡς καὶ τὰ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καθορισθῆναι διὰ Προεδρικῶν ἐκτελεστικῶν διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 26.

Ἐν τῇ συναρθεσμένη μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς συμβάσει θέλει καθορισθῇ ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις αὐτῆς καθίστανται λεξιπρόθεσμοι καὶ ἀπαιτῶνται ἐν περιπτώσει καταργήσεως ἢ τροποποιήσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχετα ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας

Ι. Κανναβός

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Γ. Μαροῦς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Π. Πετρίδης

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ ἐπαγωγῆς ἀγροκτημάτων «Αἰγόν» εἰς δικαιοδοσίαν
Εἰρηνοδικείου Ναυπλίου καὶ Μάσσης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει α') τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 296, καὶ β')
τὴν ὑπ' ἀριθ. 34 (1928) γνωμοδότησιν τῆς ὁλομελείας
τῶν ἐν Ναυπλίῳ Πρωτοδικῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, τὸ ἀγροκτήμα «Αἰγόν» ὑπάγεται
ἐφεξῆς ὡς πρὸς μὲν τὸ μέρος τὸ κατεχόμενον ὑπὸ τῶν κτηνο-
τρόφων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰρηνοδικείου Ναυπλίου, ὡς
πρὸς δὲ τὸ μέρος τὸ κατεχόμενον ὑπὸ τῶν Διδυμῶν εἰς τὴν
δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰρηνοδικείου Μάσσης.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα
τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Π. Πετρίδης

(5)

Περὶ μεταβάσεως Εἰρηνοδίκου Νεμέας εἰς κοινότητα
Μποζικῆ πρὸς ἐκδίκασιν παιδιαγωγικῶν ὑποθέσεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΦΕΒ' ὡς τοῦτο
ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου ΓΧΕΒ' καὶ ἄρ-
θρον 12 τοῦ νόμου 137, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δι-
καιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὀρίζομεν ὅπως ὁ εἰρηνοδίκης Νεμέας
μεταβῇ ἐκαστὴν πρώτην Δευτέρα καὶ τὴν ἐπομένην ταύτη
Τρίτην ἐκαστοῦ μηνὸς εἰς τὴν ἔδραν τῆς κοινότητος Μπο-
ζικῆ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν παιδιαγωγικῶν ὑποθέσεων τῶν κατοί-
κων τῆς κοινότητος ταύτης ὡς καὶ παντὸς συνοικισμοῦ ἐντὸς
τῶν ὁρίων αὐτῆς ὑπαγομένου.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διά-
ταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Π. Πετρίδης

(6)

Περὶ ἀποσπάσεως τῆς κοινότητος Δρακοσπηλιάς ἐκ τῆς
δικαιοδοσίας Εἰρηνοδικείου Λαμίας καὶ ἐπαγωγῆς εἰς
Εἰρηνοδικεῖον Θεσσαλονίκης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει: α') τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 296 καὶ
β') τὴν ὑπ' ἀριθ. 13 (1927) γνωμοδότησιν τῆς ὁλομελείας
τῶν ἐν Λαμίᾳ πρωτοδικῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς
Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀποσπῶμεν τὴν κοινότητα Δρακο-
σπηλιάς ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Εἰρηνοδικείου Λαμίας καὶ

ὑπάγομεν ταύτην ἐφεξῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰρηνοδι-
κείου Θεσσαλονίκης.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διά-
ταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Π. Πετρίδης

(7)

Περὶ μεταβάσεως Εἰρηνοδίκου Στυμφαλίας εἰς κοινότητα
Λούσια πρὸς ἐκδίκασιν ποινικῶν ὑποθέσεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου ΓΦΕΒ' ὡς τοῦτο
ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου ΓΧΕΒ', καὶ ἄρ-
θρον 12 τοῦ νόμου 137, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιο-
σύνης Ὑπουργοῦ, ὀρίζομεν ὅπως ὁ Εἰρηνοδίκης Στυμφαλίας με-
ταβῇ ἐκαστον Σάββατον τῆς πρώτης ἐβδομάδος ἐκαστοῦ
μηνὸς εἰς τὴν ἔδραν τῆς κοινότητος Λούσια πρὸς ἐκδίκασιν
τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος ταύτης
ὡς καὶ παντὸς συνοικισμοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῆς ὑπαγομένου.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα
τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Π. Πετρίδης

(8)

Περὶ τροποποιήσεως τῆς χωρογραφικῆς κατανομῆς
τῆς Χωροφυλακῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφ. ι'. τοῦ ἀπὸ 18 Ὀκτω-
βρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ Ὄργανισμοῦ τῆς Χωροφυ-
λακῆς», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουρ-
γοῦ στηριζομένη ἐπὶ ὁμοίας τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς ἀ-
πεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Τροποποιούντες τὴν Χωρογραφικὴν κατανομὴν τῆς Χωρο-
φυλακῆς διατάσσομεν τὰς κάτωθι μεταβολάς...

α') Τὴν μεταφορὰν τῆς ἔδρας τοῦ σταθμοῦ Χωροφυλακῆς
Ἀγίας Παρασκευῆς, Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Θεσσαλονίκης
εἰς τὸν συνοικιστὴν Νεαπόλεως, τῆς δικαιοδοσίας τοῦ αὐτοῦ
σταθμοῦ, καὶ μετονομασίαν τοῦ εἰς τοιαῦτον Νεαπόλεως.

β') Τὴν ἔδραν τοῦ σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Μεγάλου Κα-
ζαρέτιου ὑπαχθῆσαν τῇ Ὑπὸ διοικήσει Χωροφυλακῆς Θά-
σου μετ' ἔδραν τὸ ὁμώνυμον χωρίον καὶ περιφέρειαν τὰ τοιαῦτα
Μικρὸν Καζαρέτιον, Ραχώνιον, Ἀγίος Γεώργιος καὶ συνοικι-
σμοὺς Στάλα Καζαρέτιου, Στάλα Ραχωνίου καὶ Καλύδας, με-
τ' ὀνομασίαν ἐνὸς ἐνωμοτάρχου καὶ τριῶν χωροφυλάκων.

γ') Τὴν μεταφορὰν τῆς ἔδρας τοῦ σταθμοῦ Χωροφυλακῆς
Σωτήρος Ὑποδ. Χωροφυλακῆς Θάσου ἐκ τοῦ ὁμώνυμου χωρίου

εἰς τὸ τοιοῦτον Καλῆς Ράχης τῆς δικαιοδοσίας τοῦ αὐτοῦ σταθμοῦ, καὶ μετονομασθῇ τοῦ εἰς στάθμην Χωροφυλακῆς Καλῆς Ράχης.

Εἰς τὸν ἑνῆδεκατον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατί-
θεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός

Κ. Ζαβιτσιάνος

(9)

Περὶ ἀπαλλοτριώσεως οἰκοπέδου πρὸς ἀνέγερσιν
διδασκαλείου ἐν Κάμπη Ἰκαρίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος, τοὺς νό-
μους ΓλῆΝΑ', 163 καὶ 2442 καὶ τὰ Ν. Δ. τῆς 12 Μαΐου,
τῆς 30 Δεκεμβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου 1923, προτάσει
τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀ-
πεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Κηρύττομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον, λόγῳ προφα-
νοῦς δημοσίας ὠφελείας, ἥτοι πρὸς ἀνέγερσιν διδασκαλείου δημ.
σχολείου εἰς Κάμπον Ἰκαρίας, γήπεδον καίμενον ἐν Κάμπῳ,
ἐκτάσεως μ. τ. ὡς ἔγγιστα χιλίων διακσίων (1200) ἀνήκον
εἰς τοὺς Ἰωάν. Σπανῶν, Χαρχλ. Καρούτσον, Νικόλαον Γ. Κα-
ρούτσον, Νικόλαον Καρούτσον καὶ Θωμᾶν Καρούτσον καὶ συν-
ρευόμενον πρὸς Ἀνατολὰς μετ' ὁδὸν Εὐδελίου Φραντζάτου, πρὸς
Νότον, Δυσμὰς καὶ Βορρᾶν μετ' ἀγροὺς ἰδίων ιδιοκτητῶν, ὡς
ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. σχεδιαγράμματι καὶ
κτηματολογικῷ πλάνῳ τοῦ Ὑπομηχανικοῦ Ε. Ρέντα.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπαλλοτριώσις γίνεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἑκ-
παιδευτικῆς Προνοίας Κάμπου εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὁποίου
περιέρχεται καὶ εἰς βάρος τοῦ ἰδίου Ταμείου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Θρη-
σκευμάτων ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ πα-
ρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργός
Κ. Γόντικας

Π 13

(10)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Ν. Ἰω-
νίᾳ δι' ἀνέγερσιν γυμναστηρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος, τοὺς νό-
μους ΓλῆΝΑ', 163 καὶ 2442 καὶ τὰ Ν. Δ. τῆς 12 Μαΐου,
τῆς 30 Δεκεμβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου 1923, προτάσει
τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀπεφα-
σίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Κηρύττομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον, λόγῳ προφα-
νοῦς δημοσίας ὠφελείας, ἥτοι πρὸς ἱερὴν σχολικῶν γυμνα-
στηρίου Ν. Ἰωνίας γήπεδον καίμενον ἐν τῇ θέσει Κοματί-Δα-
ζάρου Ν. Ἰωνίας ἐκτάσεως μ. τ. ὡς ἔγγιστα δέκα τεσσάρων
χιλιάδων ὀκτακσίων δώδεκα καὶ 28)00 (14812.28), συν-
ρευόμενον πρὸς ἀνατολὰς μετ' ὁδὸν Μενιδίου, πρὸς νότον μετ'
ὁδὸν Ἡρακλείου, πρὸς δυσμὰς καὶ βορρᾶν μετ' ὁδοὺς ἀνωμόμους,
καὶ ἀνήκον εἰς τοὺς Χριστόφ. Ἰερομνήμονα, Γεώργ. Δεγγου-

ριάδην, Γεω. Κουκουμίδην, Θεόδ. Τουλκιδίην, Σπυρ. Θεσμω-
νῆν, Στεφ. Γεωργιάδην, Βασίλ. Σταυριανόν, Σωκράτην Τζι-
τσίφην, Γρηγ. Χατζηπέτρον, Πατρι. Φούρναρη καὶ Δημ.
Α. Κοπάνου, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ.
σχεδιαγράμματι καὶ κτηματολογικῷ πλάνῳ τοῦ Ὑπομηχανικοῦ
Ε. Ρέντα.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπαλλοτριώσις γίνεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἑκπ.
Προνοίας Ν. Ἰωνίας εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὁποίου περιέρχε-
ται καὶ εἰς βάρος τοῦ Ταμείου Γυμναστικῆς καὶ Σκοποβολίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρη-
σκευμάτων ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ πα-
ρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργός
Κ. Γόντικας

(11)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Ἐηροπο-
τάμῳ δι' ἀνέγερσιν διδασκαλείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος, τοὺς νό-
μους ΓλῆΝΑ', 163 καὶ 2442 καὶ τὰ Ν. Δ. τῆς 12 Μαΐου,
τῆς 30 Δεκεμβρίου καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923, προτάσει
τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀ-
πεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Κηρύττομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον, λόγῳ προφα-
νοῦς δημοσίας ὠφελείας, ἥτοι πρὸς ἀνέγερσιν διδασκαλείου
δημοτ. σχολείου Ἐηροποτάμου-Δράμας γήπεδον καίμενον ἐν
Ἐηροποτάμῳ, ἐκτάσεως μ. τ. ὡς ἔγγιστα τριῶν χιλιάδων ὀ-
κτακσίων δώδεκα καὶ 50)00 (3712.50) συνρευόμενον πρὸς
ἀνατολὰς μετ' ἀγροὺς Χρίστ. Μήτρου καὶ Ἀνέστη Δραγάνη,
πρὸς νότον μετ' ὁδὸν, πρὸς δυσμὰς μετ' ἀγροὺς Δημ. Πλενάκη
καὶ χήρας Χρίστ. Χαριζάνη καὶ πρὸς βορρᾶν μετ' ὁδὸν, καὶ ἀ-
νήκον εἰς τὸν Δημ. Δ. Πέτκολον, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἀπὸ
21 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. σχεδιαγράμματι καὶ κτηματολογικῷ πλ-
νῳ τοῦ Ὑπομηχανικοῦ Ε. Ρέντα.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπαλλοτριώσις γίνεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἑκ-
παιδευτικῆς Προνοίας Ἐηροποτάμου εἰς τὴν κυριότητα τοῦ
ὁποίου περιέρχεται καὶ εἰς βάρος τοῦ ἰδίου ταμείου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρη-
σκευμάτων ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ πα-
ρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργός
Κ. Γόντικας

(12)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Ὀρεσθῇ
δι' ἀνέγερσιν τοῦ διδασκαλείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος, τοὺς νό-
μους ΓλῆΝΑ', 163 καὶ 2442 καὶ τὰ Ν. Δ. τῆς 12 Μαΐου,
τῆς 30 Δεκεμβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου 1923, προτάσει
τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀ-
πεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Κηρύττομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον, λόγῳ προφα-

νούς δημοτικές ωφελείας, ήτοι: πρὸς ἀνέγερσιν διδασκατηρίου δημοτικού σχολείου εἰς Ὀξερὸν Δωριακοῦ, γήπεδον καίμενον ἐν Ὀξερῷ, ἐκτάσεως μ. τ. ὡς ἐγγιστεν γιλιών ἐπτακοσίων δέκα (1710) συνσυνδεδεμένων πρὸς ἀνατολὰς μετὰ περίβολον Ἐκκλησίας καὶ οἰκίαν τοῦ Ἰωάν. Τετριμίδα, πρὸς νότον μετὰ οἰκίαν Σπύρου καὶ ἀδελφῶν Καραπῆ, πρὸς δυσμὰς μετὰ οἰκίαν Εὐαγ. Παπαλέξη καὶ πρὸς βορρᾶν μετὰ ὁδὸν καὶ ἀνῆκον εἰς τοὺς Δημ. Π. Κουτσούκου, Ἐλένην Π. Κουτσούκου, Εὐαγγ. Κουτσούκου, Βάσω Π. Κουτσούκου, Δημήτρ. ἢ Ἀναγνώστην Ν. Μαγκούντην, Ἐλένην γῆραν Γεωργίου Ρίξου, Δημήτρ. Σαλῆν, Δημήτρ. Ἀναγνωστῆσαν καὶ Εὐαγγέλιον Παπαλέξη, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου ἐ. ε. σχεδιαγράμματι καὶ κατηγετολογικῷ πίνακι τοῦ ὑπομηχανικοῦ Ε. Ρέντα.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπαλλοτριώσις γίνεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας Ὀξερῷ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὁποῦν περιέρχεται καὶ εἰς βάρος τοῦ ἰδίου ταμείου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ὑψηλῶν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Ὑψηλῶν Ὑπουργὸς
Κ. Γόντικας

(13)

Περὶ ἐπαναφορᾶς ἑδρας δημοτικοῦ σχολείου εἰς συνοικίαν Ἀγίων Ἀποστόλων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπὸ ὄψει τὸν νόμον 12423' «περὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδευτικῆς», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Ὑψηλῶν Ὑπουργοῦ ἐγκρίνοντος τὴν πρόξιν Ι' τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Πατρῶν ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐπαναφέρεται ἡ ἑδρα τοῦ ἡδὴ εἰς Ἀγ. Γεράσιμον λειτουργούντος μικτοῦ δημοτικοῦ σχολείου εἰς τὴν συνοικίαν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐνθα θὰ λειτουργήτῃ ὡς θὸν ἀρρέων, παρκαμένει δὲ ὡς τὸν θηλέων τὸ μικτὸν Ἀγ. Ἀποστόλων, διότι ἰδρυθέντος ἡδὴ νέου σχολείου εἰς Ἀγ. Γεράσιμον, ἐκλείπει ὁ λόγος δι' ὃν εἶχε μεταφερθῇ τοῦτο εἰς Ἀγ. Γεράσιμον.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Ὑψηλῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ὑψηλῶν καὶ Παιδείας Ὑπουργὸς
Κ. Γόντικας

(14)

Περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπὸ ὄψει τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 6 καὶ 10 τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1926 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων» κυρωθέντος διὰ τοῦ άρθρου πρώτου τοῦ Νόμου 3646 προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ συμφώνῳ γνωμοδοτήσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀρμοδιότης καὶ δικαιοδοσία τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καθορίζεται ὡς ἑξῆς: α') Προτίθεται τῆς ὅλης ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου τῆς διεξαγομένης ἐν τῇ Κεντρικῇ Διευθύνσει, Ὑποκαταστήμασι καὶ Γραφεῖσι Παρακαταθηκῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, εἰσηγείται δὲ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου τὴν λήψιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων μέτρων διὰ τὴν βελτίωσιν καὶ πρόοδον τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου καὶ διὰ τὴν ἐπιωφελεστέραν διάθεσιν τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ.

β') Μελετᾷ καὶ ἐπεξεργάζεται τὰ σχέδια νόμων καὶ διατάγμάτων δι' ὧν ἐπιφέρονται ἐνδείκνυμεναι τροποποιήσεις εἰς τὰς καίμενας περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ταμείου διατάξεις καὶ εἰσηγείται περὶ αὐτῶν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου.

γ') Ἐντέλλεται τὰς πληρωμὰς τῶν ἐξόδων διοικήσεως τοῦ Ταμείου ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν Νόμων, Διαταγμάτων, συμφάσεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

δ') Καταρτίζει τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ταμείου, ἀπολογισμόν καὶ ἱσολογισμόν, οὓς ἐπιβάλλει πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐγκρίσιν ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν.

ε') Ἀπείκῃ ἰδίαν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ταμείου ἐπιβάλλων δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεώς του εἰς πάντας τοὺς ὑπαλλήλους ποινὴν μέχρι προστίμου δραχμῶν ἐκατὸν, τοῦ Διευθυντοῦ δυναμένου νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὴν μέχρι προστίμου δραχμῶν πενήτηκοντα.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ καὶ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου καὶ ἐφ' ὅσον ἐπεβλήθη πρόστιμον ἄνω τῶν τριάκοντα δραχμῶν, ἐπιτρέπεται ἑρεσίς ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς των ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ς') Χρηγεῖ ἀδείας εἰς τοὺς ὑπαλλήλους μέχρι 8 ἡμερῶν ἐν συνόλῳ κατ' ἔτος.

ζ') Μετέχει, ὡς καλεῖται, τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου ὡς εἰσηγητῆς ἄνευ ψήφου.

Ἄρθρον 2.

Τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ κατὰ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἀρμοδιότητα καὶ δικαιοδοσίαν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Γ. Μαυρίδης